

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่
ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย

สิทธิกร โนรินทร์

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย” ของสิทธิกร โนรินทร์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ของมหาวิทยาลัยยรนเรศวร

.....ประธาน

(ดร.ภรณ์ทิรา เลิศเดชเดชา)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรสา เตติวัฒน์)

.....กรรมการ

(ดร. สันติธร ภูริภักดี)

.....กรรมการ

(ดร. เพชรมณี ดาวเวียง)

อนุมัติ

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณินิจ ภูพัฒน์

วิบูลย์)

รักษาการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

พฤษภาคม 2552

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรสา เตตติวัฒน์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้อุทิศสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อันประกอบไปด้วย ดร.สันติธร ภูริภักดี ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่ยมเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติแม่ยมในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ควบคุมดูแลอุทยานแห่งชาติแม่ยมทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในการเข้าไปทำวิจัยและเก็บข้อมูล

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ แม่ย่า คุณอาทุกคนและขอบคุณน้องๆทุกคนของผู้วิจัยที่ทำให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการและผู้ที่สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

สิทธิกร โนรินทร์

ชื่อเรื่อง	พฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ แม่ยม จังหวัดแพร่ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย
ผู้วิจัย	สิทธิกร โนรินทร์
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรสา เตติวัฒน์
กรรมการที่ปรึกษา	ดร. สันติธร ภูริภักดี
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551
คำสำคัญ	พฤติกรรม ทัศนคติ

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้คือเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยมในปัจจุบัน และเพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยม วิธีเก็บข้อมูลคือใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน370คน แต่ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน400 คนเพื่อความเชื่อมั่นของการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติซึ่งได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไค – สแควร์ ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าt-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างมากกว่า2กลุ่มขึ้นไป และใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ

จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.50 มากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 46.50 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 22.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 52.50 ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 24.25 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 ร้อยละ 25.75

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่าข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับ

การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

และข้อมูลทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดแพร่ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม

Title BEHAVIOR AND ATTITUDE OF THAI TOURISTS ON THE
MANAGEMENT AND PROTECTION OF MAE-YOM NATIONAL
PARK ENVIRONMENT

Author Sittikorn Norin

Advisor Assistant Professor Orasa Tetiwat, Ph.D.

Co - Advisor Santidhorn Pooripakdee, Ph.D.

Academic Paper Thesis M.A. in Hotel and Tourism Management,
Naresuan University, 2008

Keywords Behavior, Attitude

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the behavior of the tourist attractions in the Thai National Park parent counterpart today. And to study the attitudes of Thai tourists to the management and conservation of natural Mae Yom National Park How data is collected using a questionnaire created. The sample number of 370 people. However, the researchers used a total of 400 samples. People to trust the research. And analyze data using statistical methods, including the average cost per cent. The standard deviation values Chi-Square test statistics for different scale values t-test. To compare the difference of more than 2 groups. And tested using one-way variance. Differences are found when tested by a comparison of pairs. Safe way of Fe The study found that tourists from the sample were mostly male than female 53.50% 46.50% between 31-40 years old has a 22.50 per cent to 52.50 per cent received her undergraduate degree professionals Student and 24.25 per cent. monthly income between 25.75% 10,001-15,000. Attitudes of Thai tourists to the management and conservation National Park parent counterpart provinces included in a broadcast seen by most The average maximum Divide the area of management. From testing hypotheses found that personal information including gender, age, status, education level and professional monthly income. Behavior is associated with the National Park Tourism Mother Pluto tourists Thai province of Phrae and personal status information

including age, education and professional monthly income. Different Affect the attitudes of management and conservation of national park visitors mother weep Thai province of Phrae different. Information and attitudes to national park management and conservation. Phrae Province planning attitudes and management attitudes in a national park and conservation area management and sharing attitude of placing map area. Development and facilities management attitude visitors / tourists. Attitude and cooperate with the relevant authorities and local communities have a relationship with travel behavior of Mae Yom National Park

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	สมมติฐานของการวิจัย.....	6
	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่.....	8
	แนวคิดและทฤษฎีในการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ.....	10
	แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยว.....	24
	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	29
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3	วิธีดำเนินงานวิจัย.....	34
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์สมมติฐาน.....	56
5 บทสรุป.....	120
สรุปผลการวิจัย.....	121
อภิปรายผลการวิจัย.....	126
ข้อเสนอแนะ.....	130
บรรณานุกรม.....	132
ภาคผนวก.....	134
ประวัติผู้วิจัย.....	141

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ.....	41
2	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ.....	41
3	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา.....	42
4	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพ.....	42
5	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	43
6	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา.....	44
7	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	44
8	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว.....	45
9	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้.....	45
10	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง.....	46
11	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย.....	46
12	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท).....	47
13	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องเลือกเดินทาง	

ท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด..... 47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องกลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด.....	48
15	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด.....	48
16	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด.....	49
17	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ จำแนกรายด้าน.....	50
18	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จำแนกรายข้อ...	51
19	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ จำแนกรายข้อ.....	52
20	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการวางผังบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกรายข้อ.....	53
21	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว จำแนกรายข้อ.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้าน การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น จำแนกรายชื่อ.....	55
23	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	56
24	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	58
25	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาับพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย....	60
26	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	62
27	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนกับพฤติกรรมการ ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย....	64
28	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการ อนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ.....	66
29	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและ การอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ.....	67
30	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติ การจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
31	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	71
32	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	72
33	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ.....	74
34	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ.....	76
35	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	77
36	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	79
37	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน).....	81
38	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว.....	83

สารบัญญัตราสาร (ต่อ)

ตาราง		หน้า
39	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้.....	84
40	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด.....	86
41	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด.....	87
42	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน).....	89
43	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว.....	90
44	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้.....	91
45	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด...	93
46	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด..	94
47	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการวางแผนผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน).....	95
48	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการวางแผนผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว.....	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
49	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการ เดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้.....	98
50	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่ อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด.....	100
51	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรค ของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด.....	102
52	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)...	103
53	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว.....	105
54	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้...	106
55	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้ สถานที่พักรูปแบบใด.....	108
56	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยว อุทยานมากที่สุด.....	109
57	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการประสานความ ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมจำนวน สมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน).....	111

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
58	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว.....	113
59	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้.....	114
60	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมหากต้องการ นอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด.....	116
61	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด.....	118

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2	การสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์และกระแสโลก.....	14

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากธุรกิจการท่องเที่ยวสร้างรายได้มหาศาลและมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นทุกปีจึงก่อให้เกิดการลงทุนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนา เทคโนโลยี ข่าวสาร รวมถึงการขยายตัวธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากมาย ทำให้เกิดการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้นและมีแนวโน้มที่มากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในระดับชาติ นานาชาติ การเข้าใจในเรื่องของแนวโน้มและปัจจัยที่ทำให้เกิดความต้องการการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและสามารถสร้างตลาดใหม่ของนักท่องเที่ยว

ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย นับตั้งแต่ป่าไม้ ชายหาด ชายทะเล และเกาะแก่งต่างๆ ประกอบกับกระแสการอนุรักษ์ที่ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน จึงทำให้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ecotourism) ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเดินทางเข้าไปในพื้นที่ธรรมชาติ เพื่อศึกษาเรียนรู้และชื่นชมธรรมชาติได้รับความนิยมนอย่างสูงในขณะนี้ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 ประการด้วยกัน ได้แก่

1. เน้นการใช้ทรัพยากรแบบยั่งยืน
2. ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ และมีประสบการณ์ตรงกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยว
3. เป็นการท่องเที่ยวที่คืนประโยชน์กลับสู่ธรรมชาติ และ
4. สนับสนุนการมีส่วนร่วมตลอดจนการกระจายรายได้สู่ชุมชนในท้องถิ่น (ชีวภาพ ชีวธรรม, 2541, หน้า 1)

กิจกรรมที่สามารถนำมาทดแทนการพึ่งพิงป่าไม้ในการดำรงชีวิตคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความสำคัญกับทรัพยากรป่าไม้ ในฐานะเป็นแหล่งเรียนรู้ ดังหลักการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจนำมาใช้เป็นเครื่องมือ ทั้งนี้เพราะนอกจากการท่องเที่ยวจะสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นภายในชุมชน โดยลดการพึ่งพิงทรัพยากรโดยตรงแล้ว การถ่ายทอดวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชุมชนให้บุคคลภายนอกได้เรียนรู้ ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชน และบุคคลภายนอกได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและกันว่า ทั้งชุมชน

ท้องถิ่นและชุมชนที่มีได้อยู่ใกล้ชิดกับทรัพยากรธรรมชาติต่างมีความต้องการใช้ทรัพยากรป่าไม้ในฐานที่แตกต่างกันชุมชนที่อยู่ใกล้ชิดทรัพยากรป่าไม้มีความต้องการใช้แบบพึ่งพาโดยตรง เช่น เป็นแหล่งอาหาร ยารักษาโรค เป็นแหล่งน้ำใช้ในการเกษตร ในขณะที่ชุมชนเมืองมีความต้องการในทางอ้อม เช่น เป็นแหล่งน้ำใช้ในการผลิตไฟฟ้า ดังนั้นความเข้าใจระหว่างกันว่าหากต่างฝ่ายต่างร่วมกันอนุรักษ์ ความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรก็จะไม่เกิดขึ้น และการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน แต่ทั้งนี้หากนำการท่องเที่ยวมาใช้เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ตามแนวทางดังกล่าวยังต้องมีการจัดการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนอีกด้วย เพื่อมิให้ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวไปทำลายทรัพยากรเหล่านั้น ดังนั้นทางชุมชนจึงต้องร่วมกันหาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับบริบทแต่ละชุมชน ทั้งนี้กลุ่มองค์กรภายนอกอาจเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการจัดการกระบวนการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม และกระบวนการเรียนรู้ในประเด็นดังกล่าวด้วย (ปาริฉัตร วงศ์พานิช, 2546, หน้า 2)

ป่าไม้ นับว่าเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงอยู่ของประชาชน และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ปัจจุบันพื้นที่ป่าไม้ลดลงอย่างมาก ซึ่งสาเหตุหลักของป่าถูกทำลายเกิดจากการกระทำของประชาชน สาเหตุของป่าถูกทำลายเกิดจากความยากจนของประชาชน และการเพิ่มขึ้นของประชาชนอย่างรวดเร็ว และ สาเหตุที่แท้จริงของการบุกรุกทำลายป่านั้นคือการขาดสำนึกรับผิดชอบต่อป่าไม้ ของประชาชนที่ไม่รู้ว่าป่านั้นเป็นทรัพยากรที่มีค่าต่อชีวิตอันควรเก็บรักษาไว้ และใช้ประโยชน์อย่างระมัดระวัง เพื่อให้ป่านั้นคงอยู่ตลอดไป ดังนั้นสาเหตุหลักของการทำลายป่าคือประชาชน หรือคน และ กล่าวไว้ว่าเราคงต้องใจกว้างพอที่จะยอมรับว่า คนนั้นแหละคือตัวการสำคัญในการทำลายป่าและสิ่งแวดล้อม (ตุลย์ ทรงไตรย์, 2549, หน้า 1)

อุทยานแห่งชาติแม่ยม เป็นอุทยานหนึ่งที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ 284,218.75 ไร่ ตั้งอยู่บริเวณรอยต่อของจังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง และจังหวัดพะเยา มีภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงชันเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำสายที่สำคัญของประเทศคือแม่น้ำยม สภาพป่าโดยทั่วไปสมบูรณ์ ประกอบด้วยป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง ป่าสนเขา นอกจากนี้ยังมีสัตว์ป่าอาศัยเป็นจำนวนมาก และมีสัตว์ป่าบางชนิดที่กำลังจะสูญพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ในป่าบริเวณเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ยมนี้ พันธุ์ไม้ที่สำคัญคือ ไม้สัก (*Tectona grandis* Linn.) ที่มีขนาดใหญ่และมีจำนวนมาก ปัจจุบันพื้นที่แห่งนี้กำลังประสบกับปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอย่างรุนแรง ทั้งนี้เนื่องจากราษฎรในพื้นที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติในทางที่ผิด หรือในทางลบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (อนันตศักดิ์ รุณทอง, 2546, หน้า 3)

ทรัพยากรป่าไม้ของประเทศไทยกำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤต ซึ่งเกิดจากการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าเพื่อครอบครองเป็นที่อยู่อาศัยและพื้นที่การเกษตรอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องมาตลอด ทำให้ป่าธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ถูกทำลายลงไปทุกขณะในอัตราที่น่าวิตก และได้ส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศชาติโดยส่วนรวม และมาตรฐานการครองชีพของประชาชนที่อยู่อาศัยรายรอบป่าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากการดำรงชีวิตประจำวัน วันของคนชนบทจะต้องพึ่งพิงป่าไม้อย่างแยกกันไม่ออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งป่าเป็นแหล่งผลิตปัจจัยสี่ โดยเฉพาะอาหาร วัสดุก่อสร้าง ยารักษาโรค ไม้ฟืน และแหล่งหารายได้ ฯลฯ เมื่อพื้นที่ป่าลดลงทำให้ศักยภาพในการผลิตผลิตผลป่าไม้ต่างๆ ที่ประชาชนมีความจำเป็นต้องเก็บหามาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันลดลงไปด้วย ดังนั้นกลุ่มองค์กรประชาชน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนจึงได้ร่วมกันเรียกร้องให้มีมาตรการป้องกันการบุกรุกทำลายป่า และการตัดไม้ทำลายป่าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาป่าไม้ถูกทำลายนั้นเกิดจากการกระทำของประชาชน ซึ่งการแก้ปัญหาจึงต้องแก้ที่ประชาชน โดยการสร้างทัศนคติที่ดีเรื่องของการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมแก่นักท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรม และทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ เพื่อให้เป็นข้อมูล เพื่อการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ทักษะและสร้างเจตคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาต่างๆ ของป่าไม้ เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนต่อทรัพยากรป่าไม้ตลอดไป ทั้งนี้อุทยานแห่งชาติแม่ยมมีความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งป่าไม้สัก สัตว์ป่า ซึ่งสามารถที่จะจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติให้มีความน่าสนใจ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะพัฒนาให้อุทยานแห่งชาติแม่ยมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีความยั่งยืน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรม และทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ทั้งนี้เพื่อสามารถทราบถึงปัญหา และแนวความคิดเห็นของราษฎรในพื้นที่ดังกล่าว รวมทั้งนำผลการศึกษา ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนปฏิบัติงานและการพัฒนาส่งเสริม ตลอดจนประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งก็จะช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้เป็นไปในทางที่ดี และนำไปสู่การร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในบริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ยม และบริเวณพื้นที่อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันได้อย่างต่อเนื่องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้อำนวยประโยชน์แก่สังคมอย่างยั่งยืนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยมในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยม

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ภาพรวมพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยม และทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยอันเป็นประโยชน์ต่อการนำมาพัฒนาการสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในท้องถิ่น
2. ผลการวิจัยจึงเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมและการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแม่ยมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและอย่างมีความยั่งยืนสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยมในปัจจุบัน และศึกษาการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยม โดยนำปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ และด้านระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยมในปัจจุบัน

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย

พื้นที่ของอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัย

- 2.1 พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- 2.2 ทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม
- 2.3 การวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ
- 2.4 การแบ่งการจัดการ
- 2.5 การวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.6 การจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว
- 2.7 การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น

3. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม

กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม เดือนธันวาคม พ.ศ.

2551 จำนวน 370 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือ ไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งสะท้อนออกมาโดยการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้หมายถึงทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำ หรือการที่แสดงออก พฤติกรรมนี้เป็นลักษณะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและการเลือกรูปแบบของการเดินทางนั้นหลายรูปแบบด้วยกัน

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาดให้เป็นประโยชน์ต่อมหาชนมากที่สุด และใช้เป็นเวลานานที่สุด ทั้งนี้ต้องให้สูญเสียทรัพยากรธรรมชาติโดยเปล่าประโยชน์น้อยที่สุด และจะต้องกระจายการใช้ประโยชน์โดยทั่วถึงกันด้วย

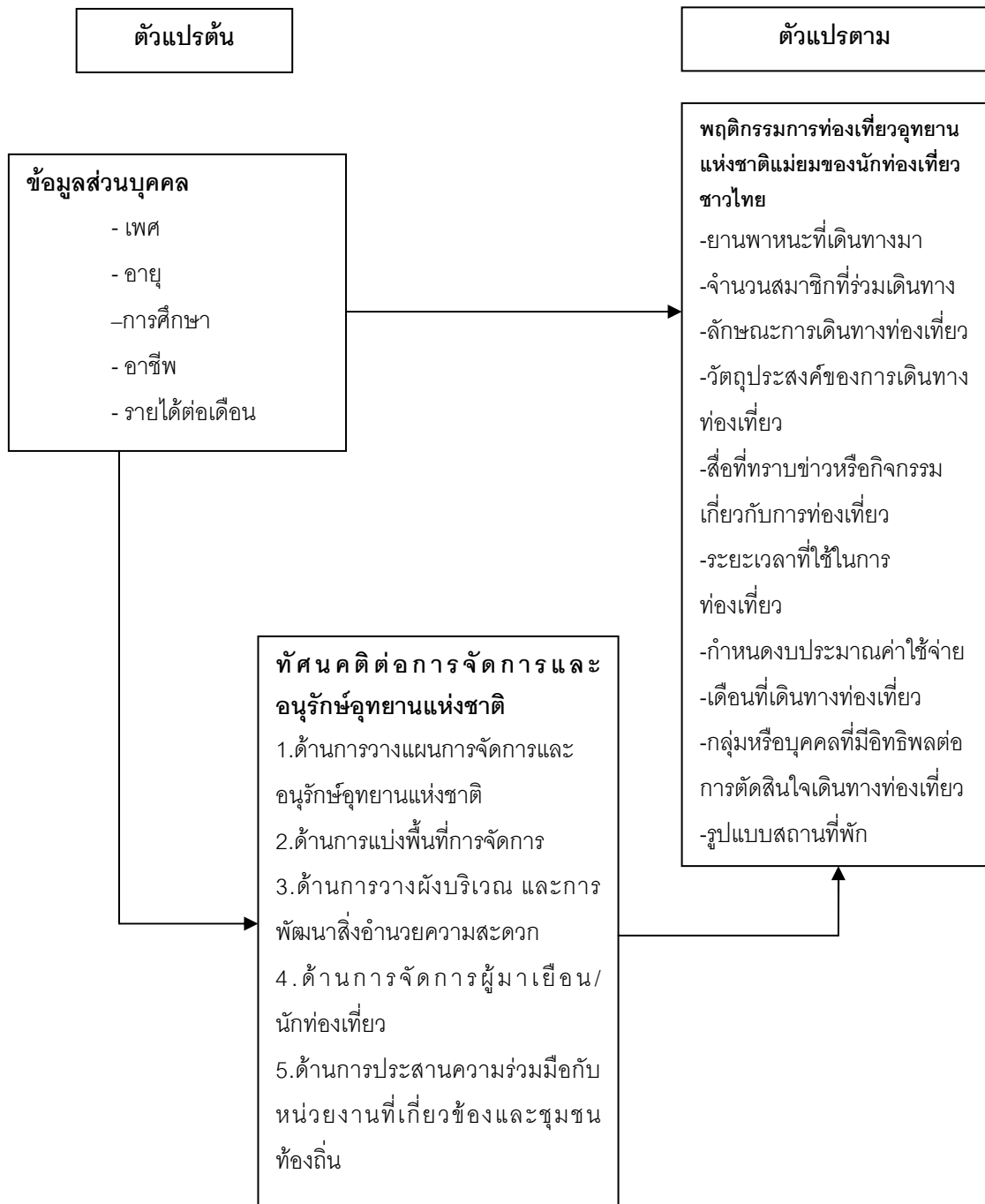
อุทยานแห่งชาติ หมายถึง พื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อคุ้มครองรักษาธรรมชาติให้คงอยู่ในสภาพเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งยังเป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางวิชาการ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้หมายถึงอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การใช้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนโดยมีคุณค่าทางนิเวศกำกับความยั่งยืน

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง การดำเนินงานต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการจัดการ การสงวนรักษา การใช้ตัวอย่างประหยัด เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติเอื้อประโยชน์ต่อมนุษย์ได้ตลอดไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีผลกับทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมจังหวัดแพร่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยแตกต่างกัน
3. ทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมจังหวัดแพร่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าบททวนจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ในหัวข้อต่อไปนี้

1. อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่
2. แนวคิดและทฤษฎีในการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ
  - 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา
  - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
  - 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ
  - 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยว
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

อนันตศักดิ์ รุณทอง (2546, หน้า 18-20) อุทยานแห่งชาติแม่ยม ได้รับการประกาศให้เป็นอุทยานแห่งชาติในปี พ.ศ.2529 เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่51 ของประเทศไทย และเป็นลำดับที่ 2 ของจังหวัดแพร่ มีเนื้อที่ประมาณ 454.75 ตารางกิโลเมตร หรือ 284,218.75 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติแม่ปุง-แม่เป่า ป่าสงวนแห่งชาติแม่สอง บางส่วน ในพื้นที่อำเภอสอง จังหวัดแพร่ และป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ถาวฝั่งซ้ายบางส่วน ในพื้นที่อำเภอสอง จังหวัดแพร่ และป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่ถาว ฝั่งซ้ายบางส่วน พื้นที่อำเภอถาว จังหวัดลำปาง พิกัดที่ตั้ง 47 QPA 229598 แผนที่ระวาง 5046 III

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จดอำเภอดอกคำใต้ และอำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา
ทิศใต้	จดอำเภอสอง จังหวัดแพร่
ทิศตะวันออก	จดอำเภอเมือง และอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน
ทิศตะวันตก	จดอำเภอถาว จังหวัดลำปาง

ประวัติความเป็นมา

อุทยานแห่งชาติแม่ยมเกิดจากการดำริของนายณรงค์ วงศ์วรรณ ขพทช. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อปี พ.ศ.2525 เพื่อต้องการอนุรักษ์ป่าไม้สักที่สมบูรณ์ที่สุดที่เหลืออยู่แห่งเดียวในจังหวัดแพร่ ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แม่ปุง-แม่เป้า ดังนั้นกรมป่าไม้จึงได้ส่งเจ้าหน้าที่มาดำเนินการสำรวจเบื้องต้น พบว่ามีป่าสักธรรมชาติที่สมบูรณ์ สภาพโดยทั่วไปสมบูรณ์ดี เป็นป่าต้นน้ำลำธารของแม่ยม มีทิวทัศน์ และเอกลักษณ์ทางธรรมชาติที่สวยงามเหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้จึงได้นำเสนอคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ และมีมติเห็นสมควรให้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติ โดยใช้ชื่อว่าอุทยานแห่งชาติแม่ปุง ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอุทยานแห่งชาติแม่ยม เพื่อให้เหมาะสมตามสภาพของพื้นที่ซึ่งมีแม่น้ำยมไหลผ่าน และลักษณะเด่นที่สวยงามของอุทยานแห่งชาติแห่งนี้เกิดขึ้นจากแม่น้ำยม โดยมีพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่บริเวณที่ดินป่าแม่ปุง-แม่เป้า ป่าแม่สองบางส่วน ในท้องที่ตำบลเตาปูน ตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่ และป่าแม่จาวฝั่งซ้าย ในท้องที่ตำบลแม่ตีบ อำเภอจาว จังหวัดลำปาง ให้อุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2529 ซึ่งประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 103 ตอนที่34 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2529

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นเทือกเขาสูงทั้งทิศตะวันออก และตะวันตกของพื้นที่ที่มีความลาดลงมายังฝั่งแม่น้ำยม ซึ่งไหลผ่านตรงกลางของพื้นที่เทือกเขาเหล่านี้ เช่น ดอยหลวง ดอยยาว ดอยขุนห้วยแปะ และดอยโตน เป็นต้น เทือกเขาสูงเหล่านี้เป็นต้นกำเนิดที่สำคัญของแม่น้ำ ลำห้วยต่างๆที่ไหลลงสู่แม่น้ำยม เช่น แม่น้ำปุง แม่น้ำลำ แม่น้ำเต้น น้ำแม่สะกิน ห้วยเอ็ด ห้วยปุย ห้วยโป่ง ห้วยเลิม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีบริเวณที่ราบซึ่งมีความลาดเอียงจากแนวทิศเหนือ ไปทิศใต้โดยประมาณ ชนิดของดินส่วนใหญ่เป็นดินลูกรัง และดินร่วนปนทราย

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศจัดอยู่ในลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น มีฝนตกในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกันยายน ฤดูหนาวระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนมกราคม จะมีอากาศหนาวและแห้งแล้ง ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม

ทรัพยากรป่าไม้

สภาพโดยทั่วไปของอุทยานแห่งชาติแม่ยม ประกอบด้วยป่าชนิดต่างๆ คือ

1. ป่าเบญจพรรณ หรือป่าผสมผลัดใบ (Mixed deciduous forest) มีกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป และจะมีอย่างหนาแน่นบริเวณทิศตะวันตกของแม่น้ำยม พบไม้มีค่าทางเศรษฐกิจหลาย

ชนิดขึ้นอยู่ ชนิดไม้สำคัญที่นอกเหนือจากไม้สักได้แก่ ประดู่ แดง มะค่าโมง และตะแบก โดยมีไผ่เป็นพืชชั้นล่าง

2. ป่าเต็งรัง (dipterocarp forest) พบอยู่ทางตอนเหนือของพื้นที่และกระจายเป็นหย่อมๆ ในบริเวณที่มีดินลูกรัง ชนิดไม้สำคัญได้แก่ เต็ง รัง เหียง พลวง รัก มะขามป้อม มะกอกเกลื่อน และ กะบก

3. ป่าดิบแล้ง (dry evergreen forest) พบตามบริเวณริมห้วยที่สำคัญๆ มีน้ำไหลตลอดทั้งปี และทางด้านตะวันออกของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ชนิดไม้ที่สำคัญได้แก่ ไม้ยาง ตะเคียนทอง กระบาก ลำพูป่า และมะค่าโมง

4. ป่าสนเขา หรือป่าดิบเขา (hill evergreen forest) มีอยู่น้อย พบขึ้นอยู่เฉพาะยอดเขาที่มีความสูงเกิน 700 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ชนิดไม้ที่สำคัญ

ทรัพยากรสัตว์ป่า

จากการสำรวจสัตว์ป่าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ยม พบสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม จำนวน 37 ชนิด นกจำนวน 135 ชนิด และสัตว์สะเทินบกจำนวน 2ชนิดในจำนวนนี้มีสัตว์ป่าที่มีสถานภาพน่าเป็นห่วงจำนวน 4ชนิด คือ กระรอกบินเล็กแก้มขาว หมาจิ้งจอก แมวป่า และนกยูง ซึ่งพบมากบริเวณ แม่น้ำปุง-แม่เป่า มีสัตว์ป่าที่มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ จากพื้นที่ 1ชนิดคือ เสือปลา นอกจากนี้ยังมีสัตว์ป่าสงวนคือ เลียงผา ซึ่งมีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ตามสมุดปกแดงของ IUCN

แนวคิดและทฤษฎีในการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ

1. แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา

สิ่งแวดล้อมศึกษาหมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาสำหรับประชาชนทุกคนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาให้ประชาชนเกิดความตระหนัก ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนของสังคมมนุษย์ต่อไป

1.1 ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมศึกษา

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการกระทำของประชาชนนั้น มีความรุนแรงมากขึ้น การแก้ด้วยการใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียวเดิมนั้นยังไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะประชาชนจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งแวดล้อม การให้การศึกษาแก่ประชาชนด้านสิ่งแวดล้อมจึงเป็นเรื่องจำเป็นและควรจะต้องใช้เทคนิคต่างๆ ในการให้ความรู้แก่ประชาชน และต้องเป็นเทคนิคที่น่าสนใจจึงจะช่วยให้เกิดการพัฒนาดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น ก่อให้เกิดการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการใช้กระบวนการด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะสิ่งแวดล้อมศึกษาจะพัฒนาประชากรของโลกให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของ

สิ่งแวดล้อม และจะช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนจากการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาด้วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมรวมกัน โดยเฉพาะการหยุดพฤติกรรมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยขาดจริยธรรม มาเป็นผู้ดูแล รับผิดชอบ โดยสรุปแล้วสิ่งแวดล้อมศึกษาจะทำให้ประชากรของโลกหันมาร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษยชาติต่อไป (ตุลย์ ทรงไตรย์, 2549, หน้า 26)

นิรมล ดวงใจ (2547, หน้า 9) ได้ให้คำจำกัดความของสิ่งแวดล้อมศึกษาว่า สิ่งแวดล้อมศึกษาเป็นกระบวนการการศึกษาที่เน้นความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม ปัจจัยพื้นฐานทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อมนุษย์ เพื่อสร้างเจตคติพฤติกรรม และค่านิยม ในอันที่จะรักษาหรือพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตของตนเอง และของมนุษย์โดยส่วนรวม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมศึกษาเป็นกระบวนการให้ความรู้อย่างเป็นระบบแบบแผน ในการพัฒนาทักษะ และประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดรวบยอดในการคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาต่อความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อคงไว้ซึ่งคุณภาพที่ดีของสิ่งแวดล้อม

ความหมายของสิ่งแวดล้อมศึกษา คือ การจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และปลูกฝังในสิ่งดังต่อไปนี้

1. ความตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของสิ่งแวดล้อม
3. เจตคติที่ดีและค่านิยมที่ถูกต้องต่อสิ่งแวดล้อม
4. ทักษะการสังเกต
5. การตัดสินใจในปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างฉลาด

สิ่งแวดล้อมศึกษาเป็นกระบวนการสร้างและปลูกจิตสำนึกให้ผู้ได้รับการถ่ายทอดเกิดความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม มีทักษะในการตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างชาญฉลาด และถูกต้องเพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์ของสิ่งแวดล้อมศึกษา

จากการประชุมนานาชาติที่กรุงเบลเกรด ประเทศยูโกสลาเวีย ในปีพ.ศ.2518 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของสิ่งแวดล้อมศึกษาไว้ดังนี้

1.2.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ(Knowledge and understanding) เพื่อช่วยให้กลุ่มสังคมต่างๆและแต่ละบุคคลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม

1.2.2 ด้านความตระหนัก (Awareness) เพื่อช่วยให้กลุ่มสังคมต่างๆและแต่ละบุคคลมีความตระหนัก มีความรู้สึกไวต่อสิ่งแวดล้อม และปัญหาที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

1.2.3 ด้านทักษะ (Skills) เพื่อช่วยให้กลุ่มต่างๆและแต่ละบุคคลมีทักษะในการชั่งและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม

1.2.4 ด้านเจตคติ (Attitude) เพื่อช่วยให้กลุ่มสังคมต่างๆ และแต่ละบุคคลมีค่านิยมและความห่วงใยต่อสิ่งแวดล้อม กระตุ้นให้มีกิจกรรมที่จะร่วมมือป้องกันและทำสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น

1.2.5 ด้านการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติกิจกรรม (Participation and action) เพื่อช่วยให้กลุ่มสังคมต่างๆ และแต่ละบุคคลได้มีโอกาสเข้าร่วมทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ

2.3 ความจำเป็นของสิ่งแวดล้อมศึกษา

นิรมล ดวงใจ (2547, หน้า 10) ได้กล่าวเกี่ยวกับความจำเป็นของสิ่งแวดล้อมศึกษาเอาไว้ดังนี้

2.3.1 ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้อยู่กันดีขึ้นกว่าสภาพเดิม

2.3.2 เพิ่มทักษะให้กับผู้เรียนในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม

2.3.3 เป็นแนวทางให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีความเข้าใจในการเสริมสร้างแนวคิดที่ช่วยป้องกันสิ่งแวดล้อมทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

2.3.4 เป็นหลักการช่วยเสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.3.5 ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพของประชาชนในการประเมินแผนการต่างๆ เพื่อพัฒนาสังคม การเมือง วัฒนธรรม และการศึกษา

2.3.6 ช่วยให้ประชาชนรวมกันตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมได้ถูกต้องมากขึ้น

2.3.7 เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความรู้ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันของเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และนิเวศวิทยาที่ยั่งยืน รวมทั้งส่งผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นด้วย

2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สุदारัตน์ นาคประกอบ (2546, หน้า 12-13) กล่าวว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เจริญเฟื่องฟูรุดหน้ามาตามลำดับเป็นผลให้เกิดรายได้หมุนเวียนมูลค่านับแสนล้านบาท ซึ่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ แต่ในด้านตรงกันข้ามการเติบโต

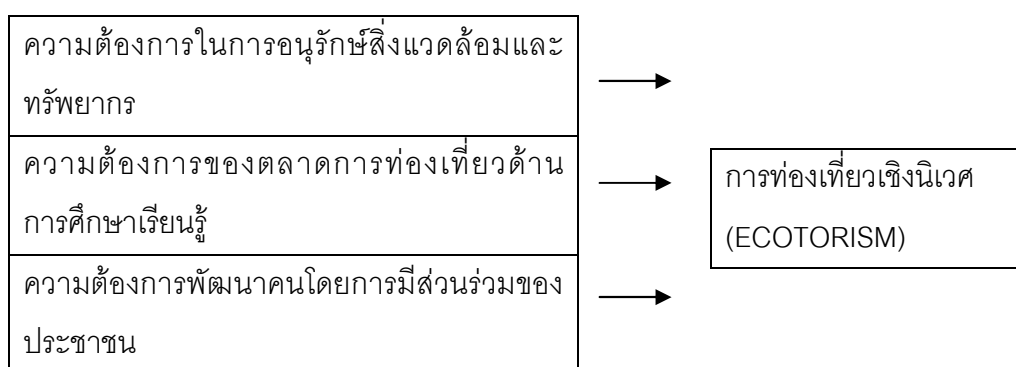
ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยกลับทำให้สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว และภาพพจน์ของการท่องเที่ยวลดถอยลง การจัดการการท่องเที่ยวโดยทั่วไปมักประสบปัญหาที่สวนทางกันระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม

การพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางที่ประสานการพัฒนาับการอนุรักษ์นั้น ได้มีความพยายามมาโดยตลอด ด้วยการวางกลยุทธ์ในการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาที่ดำเนินการอย่างรอบคอบตรงตามหลักวิชาการ แต่ในการดำเนินการที่ผ่านมา แนวทางต่างๆ เหล่านี้ยังไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยสาเหตุหลายประการ สาเหตุประการหนึ่งที่จะกล่าวเป็นพิเศษในที่นี้คือความสับสนในการพัฒนาระหว่างความต้องการทางเศรษฐกิจกับการอนุรักษ์ และขาดการจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสม

ภายใต้ความต้องการในการสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์ และกระแสของโลกที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงก่อให้เกิดกระแสที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ด้านคือ

1. กระแสความต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
2. กระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวในการศึกษาเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
3. กระแสความต้องการพัฒนาคน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากพลัง 3 กระแสนี้จึงทำให้เกิดแนวคิดการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเพื่อรักษาระบบนิเวศของธรรมชาตินั้นคือ Green tourism หรือ Ecotourism ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีกรอบและโครงสร้างเล็กๆรวมกัน แล้วสามารถนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ภาพ1 การสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนากับการอนุรักษ์และกระแสโลก

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544

นิยามและความหมาย

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นแนวความคิดที่เพิ่งปรากฏขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ และยังมีการใช้คำภาษาอังกฤษอื่นๆ ที่ให้ความหมายเช่นเดียวกันที่สำคัญได้แก่ Nature Tourism Biotourism Green Tourism เป็นต้น อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวดังกล่าวล้วนแต่เป็นการบ่งบอกถึงการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable tourism) ซึ่งจากการประชุม Globe 1990 ณ ประเทศแคนาดาได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า “การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ที่เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลังด้วยการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังหมายถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศด้วย” โดยมีลักษณะที่สำคัญคือเป็นการท่องเที่ยวที่ดำเนินการภายใต้ขีดจำกัดความสามารถของธรรมชาติ และต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน ชนบทธรรมนิยม ประเพณีที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว อีกทั้งต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องชี้ นำภายใต้ความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้นๆ (สุदारัตน์ นาคประกอบ, 2546, หน้า 12-13) สำหรับความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้มีบุคคลหรือองค์กรต่างๆ ให้ความหมายและคำจำกัดความไว้มากมาย เป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่ง และได้รับอ้างอิงถึงเสมอ

สาระสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวที่จะส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และอาจรวมไปถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นด้วย

2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อม ธรรมชาติและระบบนิเวศโดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายหรือทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

3. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส หรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อม ธรรมชาติ ซึ่งนอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้วยังจะเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณ ด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวกด้วย

4. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันจะเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงทางอ้อม นอกจากนั้นจะมุ่งเน้นที่คุณค่าของธรรมชาติหรือลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ไม่ใช่เน้นที่การเสริมแต่งหรือพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหมายถึง การใช้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนโดย มีคุณค่าทางนิเวศกำกับความยั่งยืน

ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญอยู่ 3 ประการได้แก่ การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนและกระจายรายได้ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนและจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ใดก็ตาม ความสำคัญทั้งสามประการดังกล่าวจะต้องได้รับการพิจารณานำเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ สาระสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังกล่าวอาจสรุปได้ ดังนี้คือ (สุदारัตน์ นาคประกอบ, 2546, หน้า17)

1. การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ หากธรรมชาติและระบบนิเวศได้รับผลกระทบกระเทือนจากการใช้ประโยชน์รูปแบบใดก็ตาม โอกาสที่ธรรมชาติและระบบนิเวศเหล่านั้น จะเสื่อมโทรมลงหรือถูกทำลายไปก็มีอยู่สูง ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจและการสร้างจิตสำนึก แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนเกี่ยวกับความจำเป็นในการปกป้องรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อให้คงอยู่สนองความต้องการของคนทั่วไป นอกจากนี้การสร้าง

จิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ยังรวมไปถึงบุคคลกลุ่มอื่นๆ เช่นประชากรในท้องถิ่น มัคคุเทศก์ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นด้วย

วิธีการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์มีหลายรูปแบบ แต่สำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น มักจะเน้นวิธีการทำโปรแกรมสื่อความหมายธรรมชาติ (Interpretation programs) เช่นการจัดให้มีศูนย์สื่อความหมายธรรมชาติ (Interpretive center) ในแหล่งท่องเที่ยว จัดให้มีเอกสารสิ่งพิมพ์ที่จำเป็นต่อการศึกษารียนรู้ จัดให้มีนิทรรศการ/แผ่นป้ายบรรยายตามบริเวณหรือจุดท่องเที่ยวต่างๆ จัดให้มีเส้นทางเดินเท้าหรือทางเดินป่า ที่ให้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ธรรมชาติ หลากหลายแก่ผู้มาเยือน รวมไปถึงการฝึกอบรมมััคคุเทศก์และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถชี้แนะและอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติและนิเวศวิทยาของสิ่งต่างๆที่นักท่องเที่ยวได้พบเห็น

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบแรกโดยตรงกล่าวคือ นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืน มักเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความปรารถนาหรือสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติในลักษณะต่างๆ และสภาพภูมิทัศน์ตามธรรมชาติ ตลอดจนแหล่งธรรมชาติที่ยากลำบากต่อการเดินทางและทำหาย และมักจะไม่สนใจความสะดวกสบาย เช่นการเดินทางท่องเที่ยวแบบชายหาด พักตามรีสอร์ต หรือโรงแรมหรูๆกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงต้องการการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติแวดล้อมมากกว่า ดังนั้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงต้องพิจารณาถึงการจัดมีการสื่อความหมายธรรมชาติเพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติในแง่มุมต่างๆ ทั้งในระดับกว้าง และระดับลึกซึ้ง ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวและได้รับความพึงพอใจกลับไป

3. การมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายรายได้ สภาพทางเศรษฐกิจและชุมชนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ภายในและรอบๆแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเช่นอุทยานแห่งชาติ ควรได้รับการพิจารณาให้เป็นวัตถุประสงค์หรือองค์ประกอบที่สำคัญของการส่งเสริมและจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นในระยะยาวมากกว่ากิจกรรมอื่นๆซึ่งมีผลกระทบต่อความอยู่รอดของธรรมชาติแวดล้อม ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบต่างๆ จะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม รูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น การลงทุนเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกขนาดเล็กที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ (Low scale-low impact tourism development) การเป็นมััคคุเทศก์ (Nature guides) การนำสินค้าที่เป็นศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมาขายแก่นักท่องเที่ยว และการจ้างงานในส่วนบริการอื่นๆ เป็นต้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติ

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504 ระบุว่า อุทยานแห่งชาติหมายถึง พื้นที่ดินทั่วไป และให้ความหมายถึง ภูเขา ห้วยหนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเล ที่ได้รับการกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ลักษณะที่ดินดังกล่าว เป็นที่ที่มีธรรมชาติที่น่าสนใจ และมีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบตามกฎหมายของบุคคลใด ซึ่งมีเขตหวง การเมือง ทั้งนี้การกำหนดดังกล่าวก็เพื่อให้อยู่ในสภาพธรรมชาติ เพื่อสงวนไว้เป็นแหล่งการศึกษาและความรื่นรมย์ของประชาชนสืบไป (สุขชี คำนวนศิลป์, 2550, หน้า 15)

สุขชี คำนวนศิลป์ (2550, หน้า 15) กล่าวว่าอุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่กว้างขวาง ประกอบด้วยทิวทัศน์ที่สวยงาม มีสิ่งที่น่าสนใจทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา และด้านการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของพืช และสัตว์ที่หายาก หรือมีปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เป็นที่น่าอัศจรรย์ หรือมีสิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษทางวัฒนธรรม

อุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่คุ้มครองของรัฐ โดยกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2504 เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่เช่น พันธุ์ไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพเดิมมิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป จึงจัดว่าเป็นพื้นที่ที่มีบทบาทสำคัญต่อการอนุรักษ์ระบบนิเวศต่างๆ เช่น การอนุรักษ์แหล่งต้นน้ำ ลำธาร ที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า หรือการอนุรักษ์พื้นที่แนวปะการัง หาดทรายเลน ป่าชายเลน และชายหาด นอกจากนี้อุทยานแห่งชาติยังเป็นแหล่งรวมทรัพยากรธรรมชาติที่อำนวยประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เช่นเป็นแหล่งท่องเที่ยวและนันทนาการที่มีเอกลักษณ์เดิมตามธรรมชาติ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทำให้เกิดการกระจายรายได้และเงินตราเข้าสู่ประเทศ

แนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติ

สุขชี คำนวนศิลป์ (2550, หน้า 15) ได้กล่าวถึงการจัดการอุทยานแห่งชาติว่าจำเป็นต้องยึดหลักปรัชญาของการอนุรักษ์ไว้ซึ่งธรรมชาติและทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นองค์ประกอบหลักของพื้นที่ให้อยู่อย่างไม่เสื่อมสลาย และสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ เช่นนันทนาการ การท่องเที่ยว การศึกษาวิจัย และพัฒนาชนบทได้อีกตลอดไป และได้กล่าวถึงมาตรการ หรือวิธีการในการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติไว้ 5 ประการดังนี้

1. การวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ

มาตรการหรือกิจกรรมเบื้องต้นของการดำเนินงานเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่จำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างรอบครอบเพื่อที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการและพัฒนาสิ่งต่างๆ อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงศักยภาพและ

ข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศรวมทั้งรูปแบบการใช้ประโยชน์และความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม โดยแผนนี้มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับหลายประการ ที่สำคัญคือเป็นตัวนำทางสำหรับการดำเนินงานด้านต่างๆ ตั้งแต่เรื่องการจัดการพัฒนาสิ่งแวดล้อม การดูแลความปลอดภัยแก่ผู้ที่เข้ามาใช้ประโยชน์ ไปจนถึงการอนุรักษ์และการบำรุงรักษาทรัพยากรเป็นเครื่องมือสื่อสารกับผู้บริหารและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการของบประมาณ และหารายได้มาสนับสนุนการดำเนินงานเป็นต้น ซึ่งสาระสำคัญในแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติมีดังต่อไปนี้

- 1.1 การดูแลรักษาทรัพยากร
  - 1.2 นันทนาการและการสื่อความหมาย
  - 1.3 การบำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากร
  - 1.4 การอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ และการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ชุมชนท้องถิ่น
  - 1.5 การจัดการด้านบริหารและบุคลากร
  - 1.6 กำหนดความสำคัญก่อนหลัง
2. การแบ่งพื้นที่จัดการ

เครื่องมือสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการจัดการอุทยานแห่งชาติคือ การจัดการแบ่งพื้นที่ออกเป็นเขตต่างๆ เพื่อสะดวกในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพราะการแบ่งเขตพื้นที่เป็นกระบวนการกำหนดรูปแบบการใช้ประโยชน์อุทยานแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพและศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม โดยใช้เป็นแนวทางในการควบคุมกิจกรรมการจัดการ ปกติการแบ่งเขตพื้นที่จะกระทำควบคู่ไปกับการวางแผน และผลลัพธ์ของการแบ่งเขตนี้จะปรากฏเป็นแผนที่พร้อมระบุความหมายและกฎเกณฑ์การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน โดยทั่วไปเขตการจัดการอุทยานแห่งชาติจะมี 3 เขต แต่บางพื้นที่อาจต้องแบ่งมากกว่า 3 เขตขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความเหมาะสมดังนี้

2.1 เขตบริการ (Service zone) หรืออาจเรียกว่าเขตการใช้ประโยชน์อย่างเข้มข้น หมายถึง เขตพื้นที่แบ่งไว้เพื่อการพัฒนาสิ่งก่อสร้าง และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ ได้แก่ อาคาร สถานที่เพื่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่นที่ทำการบ้านพัก โรงเก็บพัสดุครุภัณฑ์ โรงเรือนสำหรับสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยว เช่นศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ที่พักแรม ร้านอาหาร ลานจอดรถ ห้องสุขา เป็นต้น

2.2 เขตนันทนาการ (Recreative zone) หรืออาจเรียกว่าเขตที่รวมเอาสิ่งที่น่าสนใจต่างๆ ที่เหมาะสมกับกิจกรรมนันทนาการต่างๆไว้เข้าด้วยกันเช่น น้ำตก ถ้ำ แหล่งน้ำ ชายหาด จุดชมวิว ทางเท้า ที่ตั้งแคมป์

2.3 เขตป่าเปลี่ยว (Primitive zone) หรืออาจเรียกเขตสงวนสภาพธรรมชาติ หมายถึงบริเวณที่มีสภาพสมบูรณ์ และมีความเปราะบางหรือเกิดผลกระทบได้ง่าย หากมีการใช้ประโยชน์โดยไม่ควบคุม

3. การวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

เป็นกิจกรรมหนึ่งของการวางแผนการจัดการ และพัฒนาอุทยานแห่งชาติที่เน้นถึงการกำหนดตำแหน่งที่ของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ของนันทนาการ นอกจากนี้ผังบริเวณยังใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยวด้วย

4. การจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว

การจัดการผู้มาเยือนในที่นี้หมายถึง การนำเอากฎ ระเบียบ ข้อมูลและการให้การศึกษามาใช้เป็นตัวควบคุม จำนวน ประเภท และพฤติกรรม ของผู้มาเยือนเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมนันทนาการของผู้มาเยือนเอื้อประโยชน์ด้านต่างๆ แก่ตนเองและขณะเดียวกัน เพื่อเป็นการป้องกันและลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติ เทคนิคการจัดการผู้มาเยือนมีหลายรูปแบบแต่แต่ละรูปแบบมีความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์หรือในแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกันไป แต่เทคนิคที่กล่าวต่อไปนี้จะได้รับการพิสูจน์ในต่างประเทศแล้วว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง ดังนั้นในประเทศไทย การนำเทคนิคเหล่านี้มาใช้ อาจจำเป็นต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะการใช้ประโยชน์ของคนไทยจะแตกต่างจากชาวต่างประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 4.1 การจำกัดปริมาณการใช้ประโยชน์
- 4.2 การกระจายการใช้ประโยชน์
- 4.3 การรวมการใช้ประโยชน์
- 4.4 การจำกัดระยะเวลาการใช้ประโยชน์
- 4.5 การจำกัดฤดูกาลในการใช้ประโยชน์
- 4.6 การจำกัดขนาดของกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์
- 4.7 การให้การศึกษารื่องผลกระทบ

5. การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น

อุทยานแห่งชาติในประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งส่วนใหญ่แล้วยังประสบปัญหาด้านการอนุรักษ์พื้นที่ และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ กล่าวก็คือ มวลชนสัมพันธ์เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบและเห็นประโยชน์ของการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติไว้ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับชุมชน เช่น ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานการส่งเสริมด้านการเกษตรต่างๆ ในการสนับสนุนให้มีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการอุทยานแห่งชาติ โดยเฉพาะการควบคุมดูแลให้ชาวบ้านบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อเป็นที่ทำกิน

มาตรการอื่นๆ ที่สำคัญในการลดความขัดแย้งระหว่างอุทยานแห่งชาติและชาวบ้านท้องถิ่นโดยเฉพาะเรื่องที่ดินทำกิน และการพึ่งพิงทรัพยากรทางธรรมชาติ ได้แก่การให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้รับประโยชน์จากอุทยานแห่งชาติ เช่นการสนับสนุนให้ชาวบ้านได้รับรายได้จากการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ โดยการเป็นไกด์นำทางเที่ยวป่า การขายของที่ระลึก อาหารและการให้บริการที่พักแรมแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้นซึ่งมาจากแนวคิดในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้ควรอนุญาตให้สามารถเก็บของป่าที่สามารถทดแทนได้ เช่นหน่อไม้ เห็ด ผักหวาน เป็นต้นโดยอนุญาตตามความเหมาะสม และกำลังในการผลิตทดแทนของป่าต่างๆ ดังกล่าว ซึ่งได้ทำการศึกษาอย่างรอบคอบแล้ว

ประการสุดท้ายคืออุทยานแห่งชาติเปิดโอกาสให้ชาวบ้านท้องถิ่นที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบกระเทือนจากการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนการจัดการอุทยานแห่งชาติ เป็นที่เชื่อกันว่าการให้ประชาชนมีส่วนร่วมหรือบทบาทในแผนการจัดการ นอกจากจะเป็นการเพิ่มคุณภาพของแผนการจัดการในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และผู้เกี่ยวข้องแล้ว ยังทำให้กลุ่มคนดังกล่าวมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความต้องการให้มีความร่วมมือ โดยเฉพาะในขั้นการนำแผนงานไปปฏิบัติ และเชื่อมั่นในความจริงใจ และยุติธรรม ของรัฐที่มีต่อประชาชนอีกด้วย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในปัจจุบันทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญกับการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันที่นับวันจะเลื่อมโทรม และส่งผลกระทบต่อมนุษย์มากยิ่งขึ้นในพ.ศ.2535 คณะกรรมการองค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดบทบาทของประชาชนในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้เกิดการดูแลจัดการสิ่งแวดล้อมและสังคมให้เกิดความยั่งยืนโดยกำหนดแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่จะทำให้สิ่งแวดล้อมและสังคมโลกเกิดความยั่งยืน (ปาริฉัตร วงศ์พานิช, 2546, หน้า 24)

ประเทศไทยเองก็มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารจัดการภายในประเทศที่นำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.2540 ที่เน้นการจัจัดสรรสิทธิประโยชน์ให้คนทุกกลุ่มอย่างสมดุล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งมีบทบัญญัติอย่างน้อย 7 มาตราที่กล่าวถึงทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ บทบัญญัติเหล่านี้ได้เปลี่ยนสิ่งที่เป็นหลักการสำคัญอย่างน้อย 4 ประเด็นซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เรื่องของรัฐแต่ฝ่ายเดียวอีกต่อไป แต่เป็นเรื่องของทุกคน
2. รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่สร้างความสัมพันธ์ของคนทั้งกลุ่ม ทั้งความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐ และองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม
3. รัฐธรรมนูญฉบับนี้เชื่อมโยงการคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายชีวภาพเข้าด้วยกัน
4. ในมาตรา 79 ระบุไว้ชัดเจนว่า ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและกระบวนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคนมากกว่าหนึ่งคน ซึ่งเข้ามามีความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆจึงอาจพิจารณาการมีส่วนร่วมในแนวคิดเชิงระบบซึ่งได้จัดองค์ประกอบการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. พื้นที่และขอบเขตของการมีส่วนร่วม เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของระบบโดยลักษณะทางชีวกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองในพื้นที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมพื้นฐานของคนในพื้นที่นั้น ในขณะที่ขอบเขตของพื้นที่อาจแสดงถึงความเป็นเอกภาพของระบบ และการติดต่อเชื่อมโยงกับระบบอื่นๆ รวมทั้งจะเป็นตัวกำหนดลักษณะความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่กับภายนอก
2. สมาชิกของระบบ หรือคนในระบบส่วนหนึ่งจะถูกกำหนดโดยพื้นที่ อาจมีความเป็นเอกภาพ หรือหลากหลายแตกต่างกันไป คนในระบบเดียวกันอาจมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันแบ่งได้เป็นหลายกลุ่ม และสมาชิกของระบบอาจไปมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในระบบอื่นๆด้วย
3. กิจกรรมหรือประเด็นที่เป็นความสนใจร่วมกันของสมาชิกแต่ละระบบ เป็นสิ่งดึงดูดให้คนเข้ามาร่วมกันดำเนินกิจกรรมเป้าหมายหรือประเด็นที่สนใจร่วมกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในระบบ คือรูปแบบหรือลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในระบบ ในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน อาจมีคนในพื้นที่เดียวกันหรือคนในระบบอื่นๆเข้าร่วมด้วย ความสัมพันธ์ที่หลากหลายนี้ มีความสำคัญต่อกระบวนการมีส่วนร่วม

5. ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมหรือประเด็น หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมหรือประเด็นที่เป็นจุดสนใจร่วมกันของกลุ่มต่างๆในระบบ กิจกรรมที่เป็นจุดสนใจร่วมกันของกลุ่ม อาจมีผลกระทบซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นผลให้การดำเนินงานของกลุ่มบางกลุ่มมีการปฏิสัมพันธ์กันอีกระดับหนึ่ง

6. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับกิจกรรมในระบบ หมายถึงรูปแบบความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันระหว่างคนกลุ่มต่างๆ กับกิจกรรมหรือประเด็นที่สนใจในระบบ

7. การเคลื่อนไหวของระบบในมิติของเวลา องค์ประกอบในมิติของเวลาเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบอื่นๆ

เงื่อนไขและปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม

ปาริฉัตร วงศ์พานิช (2546, หน้า 26) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ว่าจะต้องอาศัยเงื่อนไข คือ ผู้นำที่มีลักษณะเปิดกว้าง และตระหนักถึงความสำคัญของมวลชน และการสร้างเงื่อนไขให้เกิดการมีส่วนร่วม เช่นการนำความคิดเห็นของมวลชนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาตำบล และการมีกิจกรรมที่หลากหลายก็จะสามารถรองรับการมีส่วนร่วมที่กว้างขึ้นได้อีกด้วย ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าผู้นำของชุมชนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในข้างต้นเป็นการกล่าวถึงผู้นำในลักษณะที่เป็นทางการ ในขณะที่ยังมีกิจกรรมในชุมชนที่เกิดจากประชาชนเป็นผู้จัดตั้ง การเกิดกิจกรรมในลักษณะนี้ต้องอาศัยผู้นำตามธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ผู้นำตามธรรมชาตินี้จะต้องมีลักษณะสำคัญคือ มีคุณสมบัติพื้นฐานตามค่านิยมของชุมชนเช่น มีความเสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ เมตตากรุณา

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมเป็น 2 ระดับ คือปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขในระดับชุมชน ได้แก่ นโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ระดับชุมชน ความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน โดยพิจารณาจากบทบาทของผู้นำชุมชน การดำเนินกิจกรรมขององค์กรชุมชน กฎระเบียบของชุมชน และปัจจัยในระดับตัวบุคคล ได้แก่ความเชื่อเกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิม สภาพเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในท้องถิ่น

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของหมู่บ้าน อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมาโดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พบว่าเงื่อนไขที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาป่าไม้คือ

การสร้างองค์กรประชาชนที่เข้มแข็ง เพื่อทำหน้าที่ดูแลอนุรักษ์ป่าไม้ให้คงสภาพอยู่ได้ โดยองค์ประกอบขององค์กรชาวบ้านที่เข้มแข็งได้แก่ การมีผู้นำที่เข้มแข็ง มีกฎระเบียบของชุมชน มี การร่วมมือกันปฏิบัติตามกฎระเบียบของชุมชนอย่างจริงจัง มีบทลงโทษและมีการบังคับใช้ บทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎระเบียบ

ปัจจัยที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมให้กับประชาชน ได้เป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. ปัจจัยด้านกลไกของรัฐ โดยรัฐจะต้องกำหนดนโยบายที่คำนึงถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่น สนับสนุนกิจกรรมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม และการเมือง สร้างช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมและมีการติดตามประเมินผล รวมทั้ง การให้การสนับสนุนในภายหลังอีกด้วย

2. ปัจจัยด้านประชาชน โดยประชาชนในชุมชนต้องมีความรู้ ความเข้าใจและ ประสบการณ์ในการทำงานพัฒนา การได้รับการฝึกอบรม การศึกษาดูงานและรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ต่างๆอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ประชาชนมีการตัดสินใจ และคิดริเริ่มกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองได้

3. ปัจจัยด้านนักพัฒนา นักพัฒนาต้องมีความรู้ และความเข้าใจในกระบวนการ มีส่วนร่วม โดยการสนับสนุนด้านการศึกษา การให้ข้อมูลข่าวสารวิทยาการใหม่ๆ และต้อง ดำเนินงานพัฒนาที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

4. ปัจจัยจูงใจ คือการได้รับผลประโยชน์จากการได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนา และโครงการพัฒนานั้นๆตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ปาริฉัตร วงศ์พานิช (2546, หน้า 25) กล่าวว่าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้กำหนดให้มีการมีส่วนร่วมของภูมิภาคและชนบทในกระบวนการพัฒนา ซึ่งเป็นการเปิด โอกาสให้ประชาชนได้พัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการปัญหาได้ด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์ ของชุมชน และสามารถตอบสนองต่อการกระจายการพัฒนาในอนาคตที่จะเน้นการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนในภูมิภาคและชนบท ทั้งนี้ได้เน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาและนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนดังนี้

1. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนชนบทเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการเตรียมความพร้อมของชุมชนและการเพิ่ม ศักยภาพขององค์กรในชุมชน โดยการสนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับการพัฒนาชนบท และการ สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ของประชาชนนอกจากนี้ ยังต้องมีการ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่นในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยังต้องมีการส่งเสริมบทบาทของครอบครัวและชุมชนในการบริหารจัดการด้วย

2. การเพิ่มบทบาทของภาครัฐเพื่อสนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมและมีโอกาสในการพัฒนามากขึ้น โดยจะต้องส่งเสริมความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมขององค์กรชุมชน

3. การส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ระดับการมีส่วนร่วมเป็น 4 ระดับคือการมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ซึ่ง ได้กล่าวถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ เช่นเดียวกัน แต่เพิ่มการมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาไว้เป็นระดับที่ 5 ด้วย

ยังได้อธิบายการมีส่วนร่วมของประชาชนในบทวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้ 8 ระดับคือ 1) การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร 2) การเสนอข้อมูลความคิดเห็น 3) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 4) การเจรจาต่อรอง 5) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจบางขั้นตอน 6) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกขั้นตอน 7) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และ 8) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยวิธีการเข้ามามีส่วนร่วมในแต่ละขั้นตอน และกลไกของการมีส่วนร่วม

แนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจและพฤติกรรมการท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

แรงจูงใจและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

สมฤทัย เสงสธกุล (2547, หน้า 25) กล่าวว่า การแสดงพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เกิดจากแรงกระตุ้นแต่ไม่จำเป็นว่าการแสดงพฤติกรรมอย่างเดียวกันจะมาจากแรงกระตุ้นที่เหมือนกันเสมอ การเดินทางไปยังที่ต่างๆของแต่ละบุคคลอาจมีแรงจูงใจขึ้นพื้นฐานที่กระตุ้นให้มนุษย์เดินทางแบ่งเป็นออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical motivator) หมายถึงแรงจูงใจเพื่อสุขภาพอนามัยพักผ่อนทางร่างกาย การกีฬา การเล่นตามชายหาด การรื่นเริงอื่นๆที่ช่วยผ่อนคลายความเครียด

2. แรงจูงใจทางวัฒนธรรม (Cultural motivator) เป็นความต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับประเทศอื่นในทุกๆด้าน รวมทั้งดนตรี ศิลปะ วิถีชาวบ้าน การเดินรำ การวาดเขียน ศาสนา และกิจกรรมที่เกี่ยวกับทางด้านวัฒนธรรมอื่นๆ

3. แรงจูงใจที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal motivator) รวมความต้องการที่จะพบคนใหม่ๆ เยี่ยมเยียนเพื่อนหรือญาติ หลีกหนีจากการดำเนินชีวิตประจำวัน หลีกหนีจากครอบครัวและเพื่อนบ้าน

4. แรงจูงใจทางสถานภาพทางเกียรติยศชื่อเสียง (Status and prestige motivator) มีความสัมพันธ์กับความต้องการยกย่องและการพัฒนาตนเอง ซึ่งการเดินทางในด้านนี้เป็นการเดินทางเพื่อธุรกิจ ประชุม สัมมนา การศึกษา

แรงจูงใจพื้นฐานดังกล่าวข้างต้นเป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นให้มนุษย์เกิดการเดินทาง ถ้ามนุษย์แสดงพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะที่สอดคล้องกับแรงจูงใจพื้นฐานพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้น ถือว่าเป็นการท่องเที่ยว

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมของมนุษย์อาจแตกต่างกันไปตามสถานภาพทางสังคมของแต่ละคนซึ่งการแสดงออกอาจมีเหตุผลหลายอย่างประกอบกันกล่าวคืออย่างหนึ่งมาจากความพอใจส่วนตัว และอีกส่วนหนึ่งเพื่อต้องการแสดงสถานภาพของตนเพื่อให้สังคมยอมรับและยกย่อง สำหรับบางคนที่การเดินทางท่องเที่ยวมีสาเหตุมาจากความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงภาระกิจประจำวันที่ซ้ำซาก นอกจากนี้ก็มีการเดินทางเพื่อตอบสนองความ ออยากรู้ ออยากรมีประสบการณ์ใหม่ๆ

ที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามนุษย์มีพฤติกรรมสัญชาตญาณที่คล้ายกันบ้างแตกต่างกันบ้าง แต่เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์เริ่มเดินทางย่อมมีเหตุผลอธิบายได้เสมอเหตุผลที่ใช้อธิบายในการเดินทางพฤติกรรมในการเดินทางของมนุษย์สรุปได้ดังนี้

1. ความสดชื่นของร่างกายและจิตใจ

การที่ประเทศได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมบ้านเมืองเจริญขึ้นพร้อมกับวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีใหม่ ได้สร้างความกดดันให้กับชีวิตของประชาชนโดยทั่วไปสังคมในรูปแบบใหม่เต็มไปด้วยความรวดเร็วความกดดัน ความเคร่งเครียดทำให้เกิดความจำเป็นอย่างมากในการที่จะหลุดพ้นจากภาวะความกดดันต่างๆซึ่งหาได้จากการพักผ่อนคลายอารมณ์ ความตึงเครียดและหาความสดชื่น

2. เพื่อสุขภาพ

แรงจูงใจที่ทำให้คนเดินทางนั้นบางครั้งก็เพื่อสุขภาพ แสวงหาอากาศบริสุทธิ์แสงแดด ความอบอุ่นหรือไปตามคำแนะนำจากแพทย์

3. เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมในด้านกีฬา

สิ่งหนึ่งที่ทำให้การท่องเที่ยวพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว นั้นเกิดจากกิจกรรมทางร่างกาย ได้แก่การเล่นกีฬา นักเล่นกีฬาและผู้สนใจติดตามดูการแข่งขันกีฬา ทำให้เกิดการเดินทาง นักกีฬาจำเป็นจะต้องเดินทางไปยังเมืองต่างๆ เพื่อเล่นกีฬาตามฤดูกาล นักดูกีฬาเดินทางไปยังที่ต่างๆเพื่อติดตามดูการแข่งขัน เช่นในเมืองไทยกีฬาเทนนิสกำลังเป็นที่นิยมเมื่อมีการแข่งขันจะมีผู้ติดตามไปดูการแข่งขันเป็นต้น

ในปัจจุบันกิจกรรมด้านกีฬาได้เปลี่ยนไปตามมาตรฐานการดำรงชีวิตผู้คนโดยทั่วไปมีความต้องการด้านกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นคนยังไปพักผ่อนตามพละกำลังที่อำนวย เช่น ปีนเขา เล่นเรือใบ ตกปลา ดำน้ำ ล่าสัตว์ เป็นต้น

4. เพื่อความตื่นตัว

บางครั้งเห็นคนอื่นใดคนเดินทางท่องเที่ยวเพราะต้องการความสนุกสนานและมักกระทำไปเพราะมีแรงจูงใจและเพื่อสนองความต้องการความสนุกสนานของตนเอง อาทิเช่น การอาบแดด การไปทานอาหาร การไปดื่ม การฟังดนตรี การไปชายหาด การไปต่างจังหวัด สิ่งเหล่านี้จะแตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล ครอบครัวและกาลเวลา ความสนุกสนานนี้เป็นความสุขของแต่ละคน จนมีคนกล่าวว่าความสุขนั้นมาจากความเพลิดเพลินสนุกสนานดังนั้นนักจัดรายการท่องเที่ยวต่างจึงเห็นเรื่องนี้ มักจะเน้นความสนุกสนานเพลิดเพลินของการไปพักผ่อน และท่องเที่ยว

5. เพื่อตอบสนองความสนใจด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

สิ่งหนึ่งที่ทำให้คนไปท่องเที่ยวเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งแปลกใหม่ดังที่ทราบกันว่ามนุษย์ปกติทั่วไปมีความอยากรู้อยากเห็นนี้ทำให้มีการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อเห็นสถานที่แปลกใหม่ ผู้คนวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละชาติ อาทิเช่น ศิลปะ สถาปัตยกรรม ดนตรี วรรณคดี ระบายพื้นเมือง โบราณสถานทางประวัติศาสตร์ อนุสาวรีย์ หรือการไปร่วมในงานพิธีหรือเทศกาลประจำปีต่างๆของแต่ละถิ่น

6. เพื่อเสริมสร้างความสำคัญระหว่างบุคคล

การเดินทางของแต่ละคนนั้นจะมีเหตุผลต่างกันไปบางคนเดินทางเป็นร้อยกิโลเมตรเพื่อเยี่ยมญาติ บางคนเดินทางเป็นพันๆกิโลเมตรเพื่อกลับไปถิ่นฐานเดิม หรือกลับไปเยี่ยมถิ่นที่เคยศึกษา บางคนเดินทางเพราะเพื่อความจำเริญช้ำของการดำเนินชีวิตประจำวัน บางคนนั้นเป็นนักเดินทางเพราะการเดินทางแต่ละครั้งมักจะได้เพื่อนใหม่เพิ่มขึ้นมาเสมอ

7. เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมด้านศาสนา

การเดินทางท่องเที่ยวในบางครั้งนั้นมีความมุ่งหวังที่จะไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ไปเพื่อเสริมศรัทธาเป็นการได้กุศลแรง อย่างเช่นผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคนครั้งหนึ่งในชีวิตถ้าเป็นไปได้เขาเหล่านั้นจะไปยังกรุงเมกกะเพราะถือว่าเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในศาสนา หรือชาวพุทธที่มีความนิยมที่จะไปยังพุทธคยา และผู้นับถือคริสต์ศาสนาอยากที่จะไปยังนครเยรูซาเลม เป็นต้น

8. เพื่อการติดต่อด้านธุรกิจและด้านอาชีพ

มีผู้คนจำนวนมากที่เดินทางเพื่อประกอบธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจด้านการค้า ประชุม การเมือง การศึกษา เป็นต้นแต่การเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ชนิดนี้นั้นส่วนใหญ่จะแฝงไปด้วยความสนุกสนานและเพลิดเพลิน

รูปแบบพฤติกรรมของการท่องเที่ยว (Model of tourist behavior in tourism)

รูปแบบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนี้เป็นลักษณะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและการเลือกรูปแบบของการเดินทางนั้นหลายรูปแบบด้วยกัน แต่รูปแบบลักษณะของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้นมีองค์ประกอบหลักสำคัญร่วมกันคือ สิ่งที่จะกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยว

รูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของ Wahab, Crampon and Rothfield

รูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวนั้น เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และแนวความคิดของนักท่องเที่ยวมีลักษณะเฉพาะในการกำหนดพฤติกรรมคือ

1. การท่องเที่ยวที่ไม่มีสิ่งที่เป็นตัวตนที่ได้กลับมา
2. การพิจารณาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ เงินที่สะสมไว้ และการวางแผนล่วงหน้า
3. การตัดสินใจในการท่องเที่ยวเกิดจากสิ่งที่เข้ามากระตุ้น

รูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของ Schmoll

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวตามแนวคิดของ Schmoll ถูกกำหนดจากสิ่งกระตุ้นความปรารถนา ความต้องการและความคาดหวังของบุคคลต่างๆในสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสิ่งต่างๆเหล่านี้ได้แก่

1. สิ่งกระตุ้นในการเดินทาง (Travel stimuli) เช่นสื่อต่างๆที่กระตุ้นความต้องการของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น การแนะนำจากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่นบริษัทนำเที่ยว หน่วยงานรัฐบาล
2. ข้อกำหนดของบุคคลและสังคม (Personal and social determinants) เป็นลักษณะของข้อบังคับในการตั้งวัตถุประสงค์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยว ในรูปแบบที่แตกต่างกัน
3. การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบภายนอก (External variables) กำหนดความเชื่อให้แก่นักท่องเที่ยวในการให้บริการของผู้ประกอบการ ภาพพจน์แหล่งท่องเที่ยว ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ข้อจำกัดด้านราคาและเวลาเป็นต้น

4. ลักษณะพิเศษของสถานที่ให้บริการ (Characteristics and feature of the service destination) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว เมื่อเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่หนึ่งแล้วสิ่งที่ตนตามมาจะเป็นเช่นไร (โรจนา โนนศรีชัย, 2548, หน้า 23)

ประเภทและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

แนวคิดด้านลักษณะร่วมทางพฤติกรรมและบทบาททางสังคมมาจัดประเภทของนักท่องเที่ยวเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นกลุ่ม (Organized mass tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่ซื้อรายการนำเที่ยวกับบริษัทจัดนำเที่ยวที่ได้เตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก การเดินทาง ที่พัก มื้ออาหาร สถานที่ท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวไว้เรียบร้อยแล้ว โดยนักท่องเที่ยวไม่ต้องวางแผนการเดินทางนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการเพียงพักผ่อน ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน และความแปลกใหม่โดยไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รับความรู้ ทำความคุ้นเคย ทำความเข้าใจกับคนและวัฒนธรรมในท้องถิ่น

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นกลุ่มอิสระหรือปัจเจกกลุ่ม (Individual mass tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางชำนาญและสามารถเดินทางเองโดยไม่มีผู้นำเที่ยวคอยดูแลแต่ยังคงให้บริษัทจัดนำเที่ยวตามแผนการเดินทางหรือตามประสงค์ของตน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความต้องการคล้ายกับกลุ่มแรก คือต้องการเดินทางไปยังสถานที่ที่มีชื่อเสียง สวยงาม สะดวกสบาย และต้องการการพักผ่อน ได้รับความสนุกสนานจากการเดินทางเท่านั้น

3. นักสำรวจ (Explorer) เป็นนักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างจากนักท่องเที่ยวสองกลุ่มแรก (Non institutionalized type) คือหลีกเลี่ยงเส้นทาง สถานที่และกิจกรรมของนักท่องเที่ยวทั่วไป นิยมแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางใหม่ด้วยตนเอง นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่คาดหวังที่จะได้รับความสะดวกสบาย หรือความสนุกสนานแต่ต้องการที่จะบรรลุความมุ่งมั่นของตน (Self-actualization) จึงพอใจที่จะศึกษาและทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนท้องถิ่นและเปิดใจกว้างสำหรับประสบการณ์ใหม่

4. นักเดินทางอาสาสมัคร (Drifter) นักเดินทางกลุ่มนี้มีพฤติกรรมคล้ายกับนักสำรวจคือเดินทางโดยลำพัง ไม่ซื้อบริการจากบริษัทนำเที่ยว ไม่สนใจที่จะไปสถานที่ที่มีชื่อเสียงและหลีกเลี่ยงกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวทั่วไปนิยม ไม่เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ในฐานะนักท่องเที่ยวแต่ไปในฐานะเช่นเดียวกับคนในท้องถิ่นนักเดินทางอาสาสมัครมีพฤติกรรมแตกต่างจากนักสำรวจคือนักเดินทางอาสาสมัครไม่เพียงแต่ศึกษาและเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นเท่านั้น แต่รวมไปถึงใช้ชีวิตความเป็นอยู่เช่นเดียวกับคนในท้องถิ่นหรือคนในสังคมนั้นเพราะต้องการแสวงหา

ความหมายและคุณค่าของชีวิตและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมท้องถิ่น พวกเขาสามารถกลุ่มนี้ได้แก่ นักสอนศาสนา หมอ ครูที่เข้าไปอยู่ในสังคมใหม่เพื่อทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมนั้น

นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมและบทบาทที่แตกต่างกันไปตามความต้องการและวัตถุประสงค์ในการเดินทาง ซึ่งผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องปรับผลิตภัณฑ์และรูปแบบการบริการให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท นอกจากนี้ยังต้องปรับผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

คำจำกัดความของทัศนคติ

ทัศนคติ (กาโร โพรทอง, 2549, หน้า 13) อธิบายไว้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งสะท้อนออกมาโดยการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยทัศนคติจะมีโครงสร้างประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) และส่วนของพฤติกรรม (Behavior component) ยังกล่าวอีกว่า ทัศนคดีย่อมแสดงถึงความรู้ความเข้าใจที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งบุคคลต้องประเมินคุณค่าของสิ่งนั้นโดยอาศัยความรู้สึกเดิมที่มีก่อนเป็นเครื่องมือช่วย อาจเป็นความเชื่อ (Belief) ความคิดเห็น (Opinion) ความรู้สึก (Feeling) ของบุคคลแต่ละคนไปที่อาจสนับสนุนการแสดงออก หรือความชอบไม่ชอบต่อสิ่งนั้นสิ่งนี้จึงเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อ ความรู้สึกที่ตนมีออกมาและอธิบายว่าเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อบุคคลสิ่งของหรือความคิด ทัศนคติเป็นสิ่งที่จะชักนำบุคคลให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งนักการตลาดจำเป็นต้องใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อกำหนดทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์ หรือชักนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติในทางบวกต่อผลิตภัณฑ์ซึ่งจะมีผลชักนำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อสินค้า

ลักษณะของทัศนคติ (Attitude)

1. ลักษณะของทัศนคติ (Attitude) ได้สรุปลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้

- 1.1 ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล
- 1.2 ทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของบุคคล
- 1.3 ทัศนคติมีความหมายอ้างอิงถึงบุคคล เหตุการณ์ หรือสิ่งของ คือทัศนคติเกิดจาก

สิ่งที่มีอยู่หรือเกิดขึ้น ซึ่งสามารถอ้างอิงได้

1.4 ทักษะที่มีลักษณะมั่นคงถาวรคงยากแก่การเปลี่ยนแปลงได้ในระยะเวลาที่จำกัด เนื่องจากทัศนคติเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่บุคคลสะสมมาเป็นระยะเวลายาวนาน หากจะเปลี่ยนแปลงได้จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาและกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง

2. พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากทัศนคติ มีขั้นตอนดังนี้

K= Knowledge เป็นการเกิดความรู้

A= Attitude เป็นการเกิดทัศนคติ เมื่อเกิดความรู้ในขั้นตอนต่อไปอาจจะเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ

P=Practice เป็นการเกิดการกระทำ หลังจากเกิดความรู้สึกและทัศนคติแล้วก็จะเกิดการกระทำ

2.1 ทักษะที่มีต่อสิ่งหนึ่ง คำว่าสิ่งหนึ่ง (Object) ในความหมายของทัศนคติที่มุ่งสู่ผู้บริโภคจะสามารถตีความอย่างกว้างว่า ประกอบด้วย แนวความคิดการบริโภคอย่างเดี่ยว หรือแนวความคิดที่สัมพันธ์กับการตลาด เช่นผลิตภัณฑ์ ตรายสินค้า บริการ ความเป็นเจ้าของ การใช้ผลิตภัณฑ์ การโฆษณา ราคา สื่อกลาง หรือผู้ค้าปลีก

2.2 ทักษะเป็นเรื่องของสิ่งสะสมในสมองที่ได้เรียนรู้มา (Attitude are a learned Predisposition) สิ่งที่สมองสะสมมาได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม มีการตกลงกันว่าทัศนคติมีการเรียนรู้ได้ ซึ่งหมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นผลจากประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลอื่นและการเปิดรับจากสื่อมวลชน

2.3 ทักษะที่ไม่เปลี่ยนแปลงมีแนวโน้มคงเส้นคงวา (Attitude have consistency) คือทัศนคติในทุกๆเรื่องมีความสอดคล้องกันเป็นไปในทิศทางเดียวกันเช่นถ้าเชื่อเรื่องความอิสระเสรี ก็จะไม่ชอบให้ใครบังคับ และเมื่อใดก็ตามที่ทัศนคติเกิดความรู้สึกไม่สอดคล้องกันเขาจะเกิดความหงุดหงิดถ้าไม่เกิดความหงุดหงิดพฤติกรรมกับทัศนคติสอดคล้องกันและมีผลต่อจิตใจมาก ลักษณะของทัศนคติก็คือความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกแม้ว่าจะมีแนวโน้มคงที่แต่ทัศนคติไม่จำเป็นต้องถาวรเสมอไปสามารถเปลี่ยนแปลงได้

3. ทัศนคติภายใต้สภาวะแวดล้อม (Attitude occur within a situation) ทัศนคติเกิดขึ้นภายใต้เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่สิ่งแวดล้อมถูกกระทบโดยสถานการณ์ (Situation) หมายถึงเหตุการณ์หรือโอกาสที่มีลักษณะเฉพาะด้านเวลา มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมสถานการณ์เฉพาะบางอย่างอาจเป็นสาเหตุทำให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุดารัตน์ นาคประกอบ (2546) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอุทยานแห่งชาติป่าหินงามเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดชัยภูมิ พบว่าผู้นำชุมชนองค์กรชุมชน และองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีส่วนร่วมมากนักในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม ดังนั้นเพื่อการก่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรที่จะมีการดำเนินการใน 3 ลักษณะคือ 1) จัดตั้งคณะกรรมการการจัดทำกรอบแผนงานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) จัดตั้งคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 3) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติโดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนซึ่งประยุกต์หลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของ IUCN และหลักการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นกรอบแนวทางปฏิบัติได้แก่การเข้าร่วมทางด้านแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ที่พัก/ร้านอาหาร ของฝากที่ระลึก และการเป็นมัคคุเทศก์ประจำท้องถิ่น

สุขชี คำนวนศิลป์ (2550) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อุทยานแห่งชาติได้ร่วมเย็น อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมที่มีผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติได้ร่วมเย็น อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือขาดบุคลากรในการนำเสนอผลการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขาดการเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานอื่น เจ้าหน้าที่ขาดปัจจัยในหลายๆด้าน และการประชาสัมพันธ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร และได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมคือควรส่งเสริมให้เยาวชนมีจิตสำนึก และควรรู้จักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทำให้อุทยานสดชื่น สะอาด น่าอยู่อย่างยั่งยืน และประชาชนรู้จักประโยชน์ของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมให้ประชาชน และเจ้าหน้าที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ให้มากกว่านี้ และควรมีการอบรมให้ความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์อย่างทั่วถึง

สุขชัย หรดี (2547) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของราษฎรในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของราษฎรในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ได้แก่ อาชีพหลัก การเป็นสมาชิกกลุ่ม การรับรู้ข่าวสาร ประสบการณ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดของราษฎร และความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่

ณัฐนีย์ ทวีผล (2546) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนป่าเมี่ยงกรณีศึกษาบ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าชุมชนมีการ

ปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่ยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมีการจัดการ การท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อสร้างรายได้เสริม สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ปกป้อง รักษาธรรมชาติ วัฒนธรรม ทั้งยังสามารถเป็นรูปแบบการบริการการท่องเที่ยว และยังเป็น ทางเลือกในการพัฒนา แก่ชุมชนอื่นๆต่อไป และยังเสนอแนะว่าชุมชนควรมีความพยายาม การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม มีการเน้น ย้ำให้การท่องเที่ยวเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งในการสร้างรายได้เสริม แก่ชุมชน นอกจากนี้ผู้นำชุมชน ยังต้องมีศักยภาพในการระดมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากมุมมองของสมาชิกในชุมชนอื่น จะนำมาซึ่งการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง

วิโรจน์ ทองอินทร์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง นิเวศสำหรับสถานีการพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาเพชร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เมื่อนำผลการศึกษานักท่องเที่ยว และจากประชาชนมาพิจารณาประกอบร่วมกัน สามารถ กำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรม และ กระบวนการ รวมถึงด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้สถานีการพัฒนาและส่งเสริมการ อนุรักษ์สัตว์ป่าเขาเพชร จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีศักยภาพสูงสำหรับ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตลอดไป

อนันตศักดิ์ รุณทอง (2546) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการอนุรักษ์ป่าไม้ของราษฎรที่อยู่ อาศัยในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ยม ตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่ พบว่าปัจจัยที่มีผล ต่อทัศนคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่ การมีการศึกษา การมีอาชีพ รายจ่ายรวมต่อปี การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การเคยเข้าร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ และการได้รับข่าวสารด้านการอนุรักษ์ ดังนั้นเพื่อเป็นการ เสริมสร้างทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น โครงการฝึกอบรม ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้สำหรับกลุ่มเป้าหมายซึ่งพบว่าเป็นสิ่งจำเป็น

กฤษฎา สุภาพไพบุลย์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของราษฎรในการจัดการ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย พบว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมในการจัดการอุทยานแห่งชาติ ภูกระดึง จังหวัดเลย มี 3 ลักษณะคือ การร่วมในการตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติการ และร่วมแบ่งปัน ผลประโยชน์ พบว่าโดยรวมราษฎรยังมีส่วนร่วมในการจัดการอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ค่อนข้างต่ำ ผลการพิสูจน์สมมติฐานพบว่า การได้รับผลประโยชน์ตรงโดยชอบด้วยกฎหมาย การได้รับโอกาสใน การเข้าร่วมกิจกรรม และการรับรู้ข่าวสารจากอุทยานแห่งชาติภูกระดึง มีความสัมพันธ์กับการ มีส่วนร่วมในการจัดการอุทยานแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง

ไว้ ส่วนประโยชน์ทางตรงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมในการจัดการอุทยานแห่งชาติ ในลักษณะตรงกันข้ามกันสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลประโยชน์ทางอ้อมที่ได้รับจากอุทยานแห่งชาติไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วม

สถัญญ์ แสงอรุณ (2541) ได้ศึกษาเรื่องศักยภาพและแนวทางจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา พบว่าลักษณะพื้นที่และองค์ประกอบด้านทรัพยากรธรรมชาติของอุทยานอ่าวพังงามีศักยภาพสูงต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สำหรับแนวทางในการจัดการควรมีการพัฒนาบุคลากร ปรับปรุงระบบสื่อความหมายและการให้บริการนักท่องเที่ยว ควบคุมคุณภาพในด้านการให้บริการท่องเที่ยว เน้นการสร้างความร่วมมือและการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ภาครัฐ เอกชน ชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้หลากหลายยิ่งขึ้น และมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษานี้ มุ่งศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยมในปัจจุบัน และศึกษาทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งในการศึกษานี้ได้ใช้ตัวแทนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาอุทยานแห่งชาติแม่ยม เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก ในประเด็นหลักของการวิจัย และในบางประเด็นที่ผู้วิจัยนำมาเสริมโดยมองสภาพการณ์ ปัญหา และแนวทางเพื่อการศึกษาในครั้งนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยมต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่รวมทั้งสิ้น 5,452 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจะใช้ตารางสำหรับ Yamane (1967) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์ และค่าความคลาดเคลื่อน.05 เปอร์เซนต์ โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non – Probability) แบบการสุ่มโดยความบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดูจากจำนวนสถิติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ซึ่งการกำหนดตัวอย่างโดยเกณฑ์การกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 370 คน เพื่อความเชื่อมั่นของการวิจัย ผู้วิจัยจึงเก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยมในปัจจุบัน และทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยม

ลักษณะคำถามในแบบสอบถามจะมีการสอบถามพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยมในประเด็นดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยม-ยานพาหนะที่เดินทางมา
3. ทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยมของนักท่องเที่ยวชาวไทย

แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อค้นหาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติแม่ยมในปัจจุบัน ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว สื่อที่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่าย เดือนที่เดินทางท่องเที่ยว กลุ่มหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบสถานที่พัก อุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยาน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อค้นหาทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยมประกอบด้วยด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางแผนบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น

คำถามในตอนนี้เป็นคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับของ Likert's scale มาตรา กำหนดให้มี 5 ระดับดังนี้

ระดับคะแนน 5	หมายความว่า	มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายความว่า	มาก
ระดับคะแนน 3	หมายความว่า	ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายความว่า	น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายความว่า	น้อยที่สุด

การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Test) และการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) ของแบบสอบถาม (Questionnaire)

การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Test)

งานวิจัยนี้จะนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วมอบให้กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและทำการแก้ไขตามข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ต่องานวิจัย

การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test)

เมื่อผู้วิจัยได้แก้ไขแบบสอบถามตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิระบุเรียบร้อยแล้วจะต้องนำแบบสอบถามมาทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test) โดยทำการแจกกับกลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่มียม จังหวัดแพร่จำนวน 30 คนเพื่อ ตรวจสอบความน่าเชื่อถือโดยการวิเคราะห์หาค่า ครอนบาร์ค แอลฟา (Cronbach's Alpha Analysis Test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.972 ผลลัพธ์ค่าเฉลี่ยค่าแอลฟาที่ได้จะ แสดงถึงระดับ ความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่า ระหว่าง $-1 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่า มีความเชื่อมั่นสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย และทัศนคติของ นักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่มียม

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้แก่ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และข้อมูลของทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยาน

แห่งชาติแม่ยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Close-ended question) จากกลุ่มตัวอย่าง คือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการ ผลงานวิจัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วารสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ รายงานการค้นคว้าวิจัย ห้องสมุดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จากห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆ อินเทอร์เน็ต เพื่อให้ได้งานวิจัยที่มีความน่าเชื่อถือและมีความถูกต้องมากขึ้น

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาด้วยตนเอง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non – Probability) แบบการสุ่มโดยความบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาซึ่งได้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ให้ตอบคำถามหรือให้ข้อมูลตามความเป็นจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูลโดย

1. วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สถิติหาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบไค – สแควร์ (Chi – Square test) ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และจะใช้สถิติทดสอบหาค่าเอฟ (F-test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Multiple comparisons) ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

3. การแปรผลจากการแบ่งระดับการประเมินค่า 5 ระดับในแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง สามารถนำมาวิเคราะห์ด้วยการกำหนดอันตรภาคชั้นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น (Class Interval)} &= \frac{\text{พิสัย(Range)}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นจึงกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับแต่ละระดับมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 0.80 ดังนี้

1. 00-1.80 หมายถึง ดีมาก/สูงมาก/เห็นด้วยอย่างยิ่ง/มากที่สุด
2. 81-2.60 หมายถึง ดี/สูง/เห็นด้วย/มาก
3. 61-3.40 หมายถึง พอใช้/ปานกลาง
4. 41-4.20 หมายถึง ไม่ดี/ต่ำ/ไม่เห็นด้วย/น้อย
5. 21-5.00 หมายถึง ไม่ดีอย่างยิ่ง/ต่ำมาก/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/น้อยมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่” ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐาน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบไค – สแควร์ (Chi – Square test)
F	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่มขึ้นไป
t	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
Sig. (2-sided)	แทน	ค่าแห่งความน่าจะเป็น (Probability) 2 ข้าง
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็นส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาความถี่และร้อยละในแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยการหาความถี่และร้อยละในแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ตอนที่ 3 ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในแต่ละข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยวิเคราะห์โดยใช้ χ^2 -test

สมมติฐานที่ 2 : ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกันวิเคราะห์โดยใช้ t-test และ F-test

สมมติฐานที่ 3 : ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมจังหวัดแพร่ ได้แก่ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุดใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน นำเสนอในรูปแบบของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ตาราง 1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	214	53.50
หญิง	186	46.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 214 คน (ร้อยละ 53.50) และเป็นเพศหญิง จำนวน 186 คน (ร้อยละ 46.50)

ตาราง 2 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตาม อายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	87	21.75
21-30 ปี	87	21.75
31-40 ปี	90	22.50
41-50 ปี	54	13.50
51-60 ปี	44	11.00
61 ปีขึ้นไป	38	9.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 90 คน (ร้อยละ 22.50) รองลงมาคือ ต่ำกว่า 21 ปี และระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 87 คน (ร้อยละ 21.75) และอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 54 คน ร้อยละ 13.50

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	55	13.75
อนุปริญญา/ปวส.	120	30.00
ปริญญาตรี	210	52.50
สูงกว่าปริญญาตรี	15	3.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรี จำนวน 210 คน (ร้อยละ 52.50) รองลงมาคือ อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 120 คน (ร้อยละ 30.00) และต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 55 คน (ร้อยละ 13.75)

ตาราง 4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	97	24.25
บริษัทเอกชน/โรงงาน	90	22.50
ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	85	21.25
ทำงานส่วนตัว	63	15.75
ค้าขาย	39	9.75
เกษตรกร	26	6.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 97 คน (ร้อยละ 24.25) รองลงมาคือ บริษัทเอกชน/โรงงาน จำนวน 90 คน (ร้อยละ 22.50) และข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 85 คน (ร้อยละ 21.25)

ตาราง 5 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	93	23.25
5,001-10,000 บาท	72	18.00
10,001-15,000 บาท	103	25.75
15,001-20,000 บาท	32	8.00
20,000 บาทขึ้นไป	100	25.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 103 คน (ร้อยละ 25.75) รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 100 คน (ร้อยละ 25.00) และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 93 คน (ร้อยละ 23.25)

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ ยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว ครั้งนี้ ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด นำเสนอในรูปแบบของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ตาราง 6 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา

ยานพาหนะที่เดินทางมา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	325	81.25
รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	41	10.25
รถยนต์เช่า	22	5.50
รถยนต์ของบริษัททัวร์	8	2.00
รถโดยสารประจำทาง	4	1.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ จำนวน 325 คน (ร้อยละ 81.25) รองลงมาคือ รถจักรยานยนต์ส่วนตัว จำนวน 41 คน (ร้อยละ 10.25) และรถยนต์เช่า จำนวน 22 คน (ร้อยละ 5.50)

ตาราง 7 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5-7 คน	140	35.00
8-10 คน	131	32.75
2-4 คน	117	29.25
เดินทางคนเดียว	12	3.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ระหว่าง 5-7 คน จำนวน 140 คน (ร้อยละ 35.00) รองลงมาคือ ระหว่าง 8-10 คน จำนวน 131 คน (ร้อยละ 32.75) และระหว่าง 2-4 คน จำนวน 117 คน (ร้อยละ 29.25)

ตาราง 8 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัว	205	51.25
กลุ่มเพื่อน	189	47.25
เดินทางโดยลำพัง	6	1.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ โดยมาในลักษณะครอบครัว จำนวน 205 คน (ร้อยละ 51.25) รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อน จำนวน 189 คน (ร้อยละ 47.25) และเดินทางโดยลำพัง จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.50)

ตาราง 9 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักผ่อน	280	70.00
สัมผัสธรรมชาติ	69	17.25
ศึกษาหาความรู้	24	6.00
ผจญภัย	22	5.50
ออกกำลังกาย	3	0.75
แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ คือ พักผ่อน จำนวน 280 คน (ร้อยละ 70.00) รองลงมาคือ สัมผัสธรรมชาติ จำนวน 69 คน (ร้อยละ 17.25) และศึกษาหาความรู้ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 6.00)

ตาราง 10 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง

ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
1. คนรู้จักแนะนำ	236	39.33
2. เว็บไซต์	123	20.50
3. โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์	97	16.17
4. หนังสือแนะนำเที่ยว/นิตยสาร/วารสาร	80	13.33
5. การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว	52	8.67
6. โทรทัศน์	6	1.00
7. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	3	0.50
8. วิทยุ	3	0.50
รวม	600	100.00

จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อคนรู้จักแนะนำ จำนวน 236 คำตอบ (ร้อยละ 39.33) รองลงมาคือ เว็บไซต์ จำนวน 123 คำตอบ (ร้อยละ 20.50) และโบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ จำนวน 97 คำตอบ (ร้อยละ 16.17)

ตาราง 11 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว เรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย

ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 วัน	293	73.25
2-3 วัน	105	26.25
มากกว่า 3 วันขึ้นไป	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย 1 วัน จำนวน 293 คน (ร้อยละ 73.25) รองลงมาคือ ระหว่าง 2-3 วัน จำนวน 105 คน (ร้อยละ 26.25) และมากกว่า 3 วันขึ้นไป จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.50)

ตาราง 12 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท)

กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว อุทยานประมาณ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,500 บาท	288	72.00
2,501-5,000 บาท	110	27.50
7,501-10,000 บาท	2	0.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานต่ำกว่า 2,500 บาท จำนวน 288 คน (ร้อยละ 72.00) รองลงมาคือ ระหว่าง 2,501-5,000 บาท จำนวน 110 คน (ร้อยละ 27.50) และระหว่าง 7,501-10,000 บาท จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.50)

ตาราง 13 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องเลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด

เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มกราคม-มีนาคม	168	42.00
เมษายน-มิถุนายน	156	39.00
ตุลาคม-ธันวาคม	76	19.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนมกราคม-มีนาคม จำนวน 168 คน (ร้อยละ 42.00) รองลงมาคือ ระหว่างเดือน เมษายน-มิถุนายน จำนวน 156 คน (ร้อยละ 39.00) และระหว่างเดือน ตุลาคม-ธันวาคม จำนวน 76 คน (ร้อยละ 19.00)

ตาราง 14 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องกลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด

กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบครัว	182	45.50
เพื่อน	140	35.00
ตัวท่านเอง	68	17.00
ญาติ	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 14 พบว่า กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ครอบครัว จำนวน 182 คน (ร้อยละ 45.50) รองลงมาคือ เพื่อน จำนวน 140 คน (ร้อยละ 35.00) และตัวท่านเอง จำนวน 68 คน (ร้อยละ 17.00)

ตาราง 15 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เต็นท์	223	55.75
บ้านพักของอุทยาน	177	44.25
รวม	400	100.00

จากตาราง 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามให้เหตุผลว่าหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบ เต็นท์ มากที่สุด จำนวน 223 คน (ร้อยละ 55.75) และบ้านพักของอุทยาน จำนวน 177 คน (ร้อยละ 44.25)

ตาราง 16 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ของพฤติกรรมการท่องเที่ยว เรื่องคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความไม่สะดวกในการเดินทาง	208	52.00
ความปลอดภัยของรูปแบบกิจกรรม	88	22.00
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว	51	12.75
การจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการท่องเที่ยว	33	8.25
ค่าใช้จ่ายสูง	20	5.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าความไม่สะดวกในการเดินทางเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด จำนวน 208 คน (ร้อยละ 52.00) รองลงมาคือ ความปลอดภัยของรูปแบบกิจกรรม จำนวน 88 คน (ร้อยละ 22.00) และความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 51 คน (ร้อยละ 12.75)

ตอนที่ 3 ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

คำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ดังนี้ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น นำเสนอในรูปแบบของตารางและแปรผลด้วยการบรรยาย

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ จำแนกรายด้าน

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	4.45	0.50	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	4.45	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	4.41	0.52	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	4.31	0.57	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	4.31	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.38	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง 17 พบว่า ระดับความคิดเห็นของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=4.38$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการและด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ($\bar{X}=4.45$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ($\bar{X}=4.41$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ($\bar{X}=4.31$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาว
ไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จำแนกรายข้อ

ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
อุทยานมีการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณแหล่งธรรมชาติของ อุทยานเป็นอย่างดี	4.65	0.54	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการจัดการทรัพยากรสัตว์ป่าในบริเวณแหล่งธรรมชาติของ อุทยานเป็นอย่างดี	4.48	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการบำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรที่ดี	4.38	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ชุมชนท้องถิ่น	4.30	0.77	เห็นด้วยมากที่สุด
เจ้าหน้าที่มีการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	4.30	0.98	เห็นด้วยมากที่สุด
เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลต่างๆ เป็นอย่างดี	4.23	0.99	เห็นด้วยมากที่สุด
กิจกรรมการเดินศึกษาธรรมชาติของอุทยานมีความเหมาะสม	4.13	0.86	เห็นด้วยมาก
ป้ายอธิบายและให้ความรู้ของอุทยานมีความเหมาะสม	3.99	0.96	เห็นด้วยมาก
รวม	4.31	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง 18 พบว่า ระดับความคิดเห็นของทัศนคติของนักท่องเที่ยวยาวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=4.31$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อุทยานมีการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณแหล่งธรรมชาติของอุทยานเป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.65$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ อุทยานมีการจัดการทรัพยากรสัตว์ป่าในบริเวณแหล่งธรรมชาติของอุทยานเป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.48$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอุทยานมีการบำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรที่ดี ($\bar{X}=4.38$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ จำแนกรายข้อ

ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การจัดการจำนวนของห้องน้ำมืออย่างเพียงพอเหมาะสม	4.56	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
การจัดการสถานที่ในการพักผ่อนมีความเหมาะสม	4.53	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
การจัดการสถานที่กางเต็นท์ในพื้นที่อุทยานมีความเหมาะสม	4.50	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
การจัดการ สถานที่ในการจอดรถมีความเหมาะสม	4.47	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด
การจัดการเขตพื้นที่ให้บริการนักท่องเที่ยวบริเวณทางเข้าอุทยานมีความเหมาะสม	4.46	0.57	เห็นด้วยมากที่สุด
การจัดการจุดบริการนักท่องเที่ยวของอุทยานมีความเหมาะสม	4.44	0.69	เห็นด้วยมากที่สุด
การจัดการเขตกิจกรรมทางน้ำของอุทยานมีความเหมาะสม	4.31	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด
การจัดการ เส้นทางศึกษาธรรมชาติของอุทยานนั้นมีความเหมาะสม	4.31	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.45	0.50	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง 19 พบว่า ระดับความคิดเห็นของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดการจำนวนของห้องน้ำมืออย่างเพียงพอเหมาะสม ($\bar{X}=4.56$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการสถานที่ในการพักผ่อนมีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.53$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และการจัดการสถานที่กางเต็นท์ในพื้นที่อุทยานมีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.50$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการวางผังบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกรายข้อ

ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
สถานที่พัก หรือเต็นท์ของนักท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ	4.49	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
ห้องน้ำของอุทยานอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม	4.46	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
การวางผังพัฒนาด้านทางเดินศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	4.38	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด
การพัฒนาโดยรวมของสิ่งอำนวยความสะดวกกลมกลืนกับธรรมชาติ	4.36	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด
การวางผังเขตพื้นที่สำหรับพักผ่อนระหว่างใช้เส้นทางศึกษาธรรมชาติของนักท่องเที่ยวมีความเหมาะสม	4.28	0.72	เห็นด้วยมากที่สุด
ทางเดินศึกษาธรรมชาติมีทางเดินที่สะดวกปลอดภัย	4.24	0.76	เห็นด้วยมากที่สุด
สิ่งอำนวยความสะดวกของอุทยานมีอย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.20	0.84	เห็นด้วยมาก
ร้านค้าในอุทยานอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม	4.06	0.97	เห็นด้วยมาก
รวม	4.31	0.57	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ระดับความคิดเห็นของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานที่พัก หรือเต็นท์ของนักท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.49$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ ห้องน้ำของอุทยานอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.46$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และการวางผังพัฒนาด้านทางเดินศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.38$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว จำแนกรายข้อ

ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
อุทยานมีการจัดการด้านการรักษาความสะอาด และการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามอย่างเหมาะสม	4.48	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการจัดการด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของนักท่องเที่ยวในการเที่ยวอุทยานได้อย่างเหมาะสม	4.47	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการจัดการด้านเวลาเปิด-ปิดทำการอุทยานให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้อย่างเหมาะสม	4.42	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด
การจำกัดจำนวนของนักท่องเที่ยวของอุทยานมีความเหมาะสม	4.40	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการให้ข้อมูลเรื่องแนวทางการป้องกันผลกระทบต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติได้เป็นอย่างดี	4.39	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการให้ข้อมูลถึงผลกระทบต่อการทำลายอุทยานได้เป็นอย่างดี	4.38	0.70	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการจัดการระบบการดูแลสัตว์ป่าได้เป็นอย่างดี โดยไม่ให้นักท่องเที่ยวส่งเสียงดังรบกวน	4.37	0.67	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีระบบการจัดการเปิดปิดอุทยานในบางฤดูกาลที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวได้เหมาะสม	4.36	0.69	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.41	0.52	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า ระดับความคิดเห็นของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=4.41$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อุทยานมีการจัดการด้านการรักษาความสะอาด และการอนุรักษ์ธรรมชาติโดยให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.48$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ อุทยานมีการจัดการด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของนักท่องเที่ยวในการเที่ยวอุทยานได้

อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.47$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอุทยานมีการจัดการด้านเวลาเปิด-ปิดทำการอุทยานให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.42$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น จำแนกรายข้อ

ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	Mean	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
อุทยานมีการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	4.50	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการปฏิบัติงานป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	4.46	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการวางแผนการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	4.45	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการประชาสัมพันธ์การป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	4.45	0.64	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการติดตามประเมินผลการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	4.44	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการประชาสัมพันธ์การใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	4.43	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
อุทยานมีการปฏิบัติงานคุ้มครองสัตว์ป่าในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	4.39	0.63	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.45	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า ระดับความคิดเห็นของทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$) เมื่อ

จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อุทยานมีการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.50$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ อุทยานมีการปฏิบัติงานป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.46$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอุทยานมีการวางแผนการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.45$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 : ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_0 : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_1 : เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตาราง 23 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	เพศ		
	Value	df	Sig. (2-sided)
ยานพาหนะที่เดินทางมา	6.84	4	0.145
จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	13.85*	3	0.003

ตาราง 23 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	เพศ		
	Value	df	Sig. (2- sided)
ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	8.74*	2	0.013
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	8.33	5	0.139
ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อ ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
โทรทัศน์	3.32	1	0.068
วิทยุ	0.21	1	0.646
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	2.63	1	0.105
หนังสือท่องเที่ยว/นิตยสาร/วารสาร	0.30	1	0.581
โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์	0.53	1	0.468
คนรู้จักแนะนำ	0.02	1	0.880
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว	0.42	1	0.516
เว็บไซต์	0.07	1	0.795
ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย	0.54	2	0.763
กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท)	1.91	2	0.385
เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด	7.77*	2	0.021
กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติมากที่สุด	4.12	3	0.248
หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	2.41	1	0.120
คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	14.60*	4	0.006

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์

2. อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_0 : อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_1 : อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตาราง 24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	อายุ		
	Value	df	Sig. (2- sided)
ยานพาหนะที่เดินทางมา	85.36*	20	0.000
จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	47.14*	15	0.000
ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	63.40*	10	0.000
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	68.02*	25	0.000
ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
โทรทัศน์	16.50*	5	0.006

ตาราง 24 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	อายุ		
	Value	df	Sig. (2-sided)
วิทยุ	4.65	5	0.461
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	10.41	5	0.064
หนังสือท่องเที่ยว/นิตยสาร/วารสาร	1.85	5	0.869
โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์	23.80*	5	0.000
คนรู้จักแนะนำ	8.09	5	0.151
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว	10.25	5	0.069
เว็บไซต์	25.15*	5	0.000
ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย	30.33*	10	0.001
กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท)	40.89*	10	0.000
เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด	42.99*	10	0.000
กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด	64.15*	15	0.000
หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	50.99*	5	0.000
คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	43.93*	20	0.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ

อุทยานจากสื่อโทรทัศน์ โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ เว็บไซต์ เป็นต้น ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย และการกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์

3. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_0 : ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_1 : ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตาราง 25 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษากับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ระดับการศึกษา		
	Value	df	Sig. (2- sided)
ยานพาหนะที่เดินทางมา	93.12*	12	0.000
จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	21.21*	9	0.012
ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	27.91*	6	0.000
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	34.84*	15	0.003
ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง (ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ)			
โทรทัศน์	5.51	3	0.138
วิทยุ	7.87*	3	0.049
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	2.73	3	0.434
หนังสือแนะนำเที่ยว/นิตยสาร/วารสาร	5.93	3	0.115

ตาราง 25 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ระดับการศึกษา		
	Value	df	Sig. (2- sided)
โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์	16.95*	3	0.001
คนรู้จักแนะนำ	7.15	3	0.067
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว	2.42	3	0.490
เว็บไซต์	17.30*	3	0.001
ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย	7.49	6	0.278
กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท)	14.17*	6	0.028
เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด	18.62*	6	0.005
กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยาน แห่งชาติมากที่สุด	66.33*	9	0.000
หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	14.25*	3	0.003
คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	53.17*	12	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อวิทยุ โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ เว็บไซต์ เป็นต้น การกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) การเลือกเดินทางท่องเที่ยว

อุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์

4. อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_0 : อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_1 : อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตาราง 26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	อาชีพ		
	Value	df	Sig. (2-sided)
ยานพาหนะที่เดินทางมา	95.32*	20	0.000
จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	40.67*	15	0.000
ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	45.22*	10	0.000
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	59.87*	25	0.000
ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
โทรทัศน์	9.14	5	0.104
วิทยุ	4.65	5	0.460
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	5.08	5	0.406
หนังสือแนะนำเที่ยว/นิตยสาร/วารสาร	3.32	5	0.651
โบชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์	13.26*	5	0.021

ตาราง 26 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย	อาชีฟ		
	Value	df	Sig. (2-sided)
คนรู้จักแนะนำ	13.92*	5	0.016
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว	7.17	5	0.209
เว็บไซต์	12.48*	5	0.029
ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย	8.01	10	0.628
กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท)	26.28*	10	0.003
เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด	55.14*	10	0.000
กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด	65.68*	15	0.000
หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	45.11*	5	0.000
คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	42.68*	20	0.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีฟกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีฟ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยววัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อโทรทัศน์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ คนรู้จักแนะนำ เว็บไซต์ เป็นต้น การกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) การเลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติมากที่สุด หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์

5. รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_0 : รายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

H_1 : รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตาราง 27 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	รายได้ต่อเดือน		
	Value	df	Sig. (2- sided)
ยานพาหนะที่เดินทางมา	110.72*	16	0.000
จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	47.26*	12	0.000
ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	36.55*	8	0.000
วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	64.53*	20	0.000
ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
โทรทัศน์	6.33	4	0.175
วิทยุ	4.06	4	0.398
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	8.72	4	0.069
หนังสือแนะนำ/นิตยสาร/วารสาร	1.67	4	0.796
โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์	5.09	4	0.279
คนรู้จักแนะนำ	4.52	4	0.341
การประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว	5.51	4	0.239

ตาราง 27 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวแห่งชาติแม่มียม ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	รายได้ต่อเดือน		
	Value	df	Sig. (2-sided)
เว็บไซต์	19.61*	4	0.001
ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย	28.82*	8	0.000
กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท)	35.71*	8	0.000
เลือกเส้นทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด	13.29	8	0.102
กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด	22.13*	12	0.036
หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	30.95*	4	0.000
คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	36.30*	16	0.003

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่มียม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่มียม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อเว็บไซต์ เป็นต้น ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย การกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์

สมมุติฐานที่ 2 : ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

1. เพศ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_0 : เพศ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_1 : เพศ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	เพศ	Mean	S.D.	t	df	Sig.
						(2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	ชาย	4.33	0.62	0.94	398	0.348
	หญิง	4.27	0.64			
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	ชาย	4.45	0.49	0.18	398	0.857
	หญิง	4.44	0.51			
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	4.31	0.56	-0.01	398	0.994
	หญิง	4.31	0.59			
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	ชาย	4.43	0.51	0.76	398	0.445
	หญิง	4.39	0.54			
ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	ชาย	4.46	0.53	0.77	398	0.442
	หญิง	4.42	0.53			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ t-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) > 0.05 จึงสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น

2. อายุ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_0 : อายุ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_1 : อายุ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	อายุ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	ต่ำกว่า 21 ปี	4.23	0.60	6.86*	399	0.000
	21-30 ปี	4.42	0.52			
	31-40 ปี	4.06	0.72			
	41-50 ปี	4.31	0.71			
	51-60 ปี	4.44	0.57			
	61 ปีขึ้นไป	4.65	0.31			

ตาราง 29 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	อายุ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2- tailed)
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	ต่ำกว่า21 ปี	4.36	0.44	4.48*	399	0.001
	21-30 ปี	4.45	0.51			
	31-40 ปี	4.35	0.54			
	41-50 ปี	4.46	0.53			
	51-60 ปี	4.52	0.47			
	61 ปีขึ้นไป	4.75	0.31			
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่า21 ปี	4.24	0.52	5.39*	399	0.000
	21-30 ปี	4.30	0.55			
	31-40 ปี	4.15	0.63			
	41-50 ปี	4.31	0.63			
	51-60 ปี	4.45	0.50			
	61 ปีขึ้นไป	4.66	0.37			
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	ต่ำกว่า21 ปี	4.40	0.49	2.91*	399	0.013
	21-30 ปี	4.34	0.59			
	31-40 ปี	4.30	0.58			
	41-50 ปี	4.50	0.46			
	51-60 ปี	4.46	0.47			
	61 ปีขึ้นไป	4.63	0.35			
ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	ต่ำกว่า21 ปี	4.48	0.42	2.68*	399	0.021
	21-30 ปี	4.40	0.54			
	31-40 ปี	4.32	0.62			
	41-50 ปี	4.50	0.49			
	51-60 ปี	4.50	0.56			
	61 ปีขึ้นไป	4.65	0.42			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า อายุ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาทดสอบต่อไปว่า ระดับทัศนคติในแต่ละด้าน จำแนกตามช่วงอายุใด ที่มีระดับทัศนคติแตกต่างกัน โดยใช้วิธีแบบ Scheffe ผลดังตารางที่ 4.30

ตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Diff (I-J)	Sig. (2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	21-30 ปี	31-40 ปี	0.36*	0.008
	51-60 ปี	31-40 ปี	0.39*	0.036
	61 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า21 ปี	0.42*	0.027
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	61 ปีขึ้นไป	31-40 ปี	0.60*	0.000
		ต่ำกว่า21 ปี	0.39*	0.005
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	61 ปีขึ้นไป	31-40 ปี	0.40*	0.003
		ต่ำกว่า21 ปี	0.42*	0.012
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	61 ปีขึ้นไป	31-40 ปี	0.51*	0.000
		ต่ำกว่า21 ปี	0.33*	0.043
ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	61 ปีขึ้นไป	31-40 ปี	0.33*	0.045

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติ การจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนก ตามอายุ โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี, 51-60 ปี มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	ระดับการศึกษา	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2- tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.	4.42	0.61	8.86*	399	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	4.07	0.64			
	ปริญญาตรี	4.41	0.57			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.35	0.90			
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.	4.47	0.52	5.65*	399	0.001
	อนุปริญญา/ปวส.	4.30	0.46			
	ปริญญาตรี	4.50	0.51			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.69	0.32			
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่ง อำนวยความสะดวก	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.	4.42	0.57	6.62*	399	0.000
	อนุปริญญา/ปวส.	4.12	0.56			
	ปริญญาตรี	4.38	0.56			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.41	0.58			
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.	4.51	0.51	3.81*	399	0.010
	อนุปริญญา/ปวส.	4.29	0.51			
	ปริญญาตรี	4.43	0.53			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.63	0.34			
ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช.	4.54	0.53	2.98*	399	0.031
	อนุปริญญา/ปวส.	4.35	0.51			
	ปริญญาตรี	4.45	0.54			
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.70	0.37			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกันในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการ วางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาทดสอบต่อไปว่า ระดับทัศนคติในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาใด ที่มีระดับทัศนคติแตกต่างกัน โดยใช้วิธีแบบ Scheffe ผลดังตารางที่ 32

ตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	(I) ระดับการศึกษา	(J) ระดับการศึกษา	Mean	Sig.
			Diff (I-J)	(2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	0.35*	0.007
	ปริญญาตรี	อนุปริญญา/ปวส.	0.35*	0.000
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	ปริญญาตรี	อนุปริญญา/ปวส.	0.20*	0.006
	สูงกว่าปริญญาตรี	อนุปริญญา/ปวส.	0.39*	0.040
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	0.30*	0.012
	ปริญญาตรี	อนุปริญญา/ปวส.	0.26*	0.001
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	0.22*	0.017
	สูงกว่าปริญญาตรี	อนุปริญญา/ปวส.	0.34*	0.013

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติ การจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_0 : อาชีพ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่		อาชีพ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.44	0.59	2.56*	399	0.027
	บริษัทเอกชน/โรงงาน	บริษัทเอกชน/โรงงาน	4.37	0.62			
	ทำงานส่วนตัว	ทำงานส่วนตัว	4.11	0.65			
	ค้าขาย	ค้าขาย	4.30	0.64			
	เกษตรกร	เกษตรกร	4.40	0.64			
	นักเรียน/นักศึกษา	นักเรียน/นักศึกษา	4.24	0.62			
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.48	0.63	2.03	399	0.074
	บริษัทเอกชน/โรงงาน	บริษัทเอกชน/โรงงาน	4.51	0.42			
	ทำงานส่วนตัว	ทำงานส่วนตัว	4.32	0.48			
	ค้าขาย	ค้าขาย	4.49	0.53			
	เกษตรกร	เกษตรกร	4.59	0.40			
	นักเรียน/นักศึกษา	นักเรียน/นักศึกษา	4.38	0.44			
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.40	0.61	1.29	399	0.268
	บริษัทเอกชน/โรงงาน	บริษัทเอกชน/โรงงาน	4.33	0.51			
	ทำงานส่วนตัว	ทำงานส่วนตัว	4.18	0.62			
	ค้าขาย	ค้าขาย	4.34	0.63			
	เกษตรกร	เกษตรกร	4.36	0.56			
	นักเรียน/นักศึกษา	นักเรียน/นักศึกษา	4.26	0.53			

ตาราง 33 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและ การอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ แม่ยม จังหวัดแพร่	อาชีพ	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.39	0.61	0.44	399	0.820
	บริษัทเอกชน/โรงงาน	4.43	0.43			
	ทำงานส่วนตัว	4.33	0.55			
	ค้าขาย	4.42	0.55			
	เกษตรกร	4.46	0.45			
	นักเรียน/นักศึกษา	4.43	0.51			
ด้านการประสานความร่วมมือ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ ชุมชนท้องถิ่น	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.47	0.64	2.06	399	0.069
	บริษัทเอกชน/โรงงาน	4.44	0.41			
	ทำงานส่วนตัว	4.26	0.61			
	ค้าขาย	4.48	0.45			
	เกษตรกร	4.57	0.48			
	นักเรียน/นักศึกษา	4.50	0.48			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกันในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่าง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาทดสอบต่อไปว่า ระดับทัศนคติในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จำแนกตามอาชีพใด ที่มีระดับทัศนคติแตกต่างกัน โดยใช้วิธีแบบ Scheffe ผลดังตารางที่ 34

ตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Diff (I-J)	Sig. (2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ทำงานส่วนตัว	0.33*	0.049

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพทำงานส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_0 : รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	รายได้ต่อเดือน	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.36	0.53	9.55*	399	0.000
	5,001-10,000 บาท	4.16	0.76			
	10,001-15,000 บาท	4.27	0.62			
	15,001-20,000 บาท	3.86	0.69			
	20,000 บาทขึ้นไป	4.54	0.47			
ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.40	0.50	2.29	399	0.059
	5,001-10,000 บาท	4.41	0.52			
	10,001-15,000 บาท	4.44	0.50			
	15,001-20,000 บาท	4.31	0.39			
	20,000 บาทขึ้นไป	4.56	0.50			
ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.34	0.51	9.42*	399	0.000
	5,001-10,000 บาท	4.19	0.66			
	10,001-15,000 บาท	4.29	0.56			
	15,001-20,000 บาท	3.87	0.47			
	20,000 บาทขึ้นไป	4.51	0.50			
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.44	0.53	3.30*	399	0.011
	5,001-10,000 บาท	4.31	0.58			
	10,001-15,000 บาท	4.41	0.55			

ตาราง 35 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการ และการอนุรักษ์อุทยาน แห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่	รายได้ต่อเดือน	Mean	S.D.	F	df	Sig. (2- tailed)
	10,001-15,000 บาท	4.41	0.55			
	15,001-20,000 บาท	4.19	0.33			
	20,000 บาทขึ้นไป	4.52	0.47			
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.45	0.55			
ด้านการประสานความ ร่วมมือ	5,001-10,000 บาท	4.44	0.55			
กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	10,001-15,000 บาท	4.41	0.52	1.47	399	0.210
และชุมชนท้องถิ่น	15,001-20,000 บาท	4.28	0.32			
	20,000 บาทขึ้นไป	4.53	0.55			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้การทดสอบทางสถิติ F-test เพื่อการทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการวางแผนบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่มีความแตกต่าง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์มาทดสอบต่อไปว่า ระดับทัศนคติในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการวางแผนบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ต่อเดือนใด ที่มีระดับทัศนคติแตกต่างกัน โดยใช้วิธีแบบ Scheffe ผลดังตารางที่ 36

ตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติ การจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการ อนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ แม่ยม จังหวัดแพร่	(I) รายได้ต่อเดือน	(J) รายได้ต่อเดือน	Mean Diff (I-J)	Sig. (2-tailed)
ด้านการวางแผนการจัดการและ อนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	ต่ำกว่า 5,000 บาท	15,001-20,000 บาท	0.50*	0.003
	10,001-15,000 บาท	5,001-10,000 บาท	0.40*	0.029
	20,000 บาทขึ้นไป	10,001-15,000 บาท	0.38*	0.002
		15,001-20,000 บาท	0.28*	0.032
ด้านการวางแผนกิจกรรม และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	ต่ำกว่า 5,000 บาท	15,001-20,000 บาท	0.68*	0.000
	10,001-15,000 บาท	5,001-10,000 บาท	0.47*	0.002
	20,000 บาทขึ้นไป	15,001-20,000 บาท	0.43*	0.006
		5,001-10,000 บาท	0.32*	0.009
ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	20,000 บาทขึ้นไป	15,001-20,000 บาท	0.64*	0.000
			0.33*	0.047

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธี Scheffe ของทัศนคติ การจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ Scheffe เนื่องจากค่า Sig.(2-tailed) < 0.05 จึงสรุปได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ และด้านการวางแผนกิจกรรม และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท และยังพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ

ด้านการวางแผนบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมุติฐานที่ 3 : ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมจังหวัดแพร่ ได้แก่ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

1.1 ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_0 : ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_1 : ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	อนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ					
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
เดินทางคนเดียว						
จำนวน	0	3	9	12		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	0.0%	2.9%	3.7%	3.0%		
2-4 คน						
จำนวน	35	23	59	117		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	68.6%	22.1%	24.1%	29.3%		
5-7 คน						
จำนวน	9	40	91	140	44.56*	0.00
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	17.6%	38.5%	37.1%	35.0%		
8-10 คน						
จำนวน	7	38	86	131		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	13.7%	36.5%	35.1%	32.8%		
รวม						
จำนวน	51	104	245	400		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่สมาชิกร่วมเดินทางมาระหว่าง 5-7 คน ร้อยละ 35.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.5

1.2 ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 38 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	แห่งชาติ					
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
เดินทางโดยลำพัง						
จำนวน	0	2	4	6		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	0.0%	1.9%	1.6%	1.5%		
ครอบครัว						
จำนวน	38	46	121	205		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	74.5%	44.2%	49.4%	51.3%		
					13.69*	0.01
กลุ่มเพื่อน						
จำนวน	13	56	120	189		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	25.5%	53.8%	49.0%	47.3%		
รวม						
จำนวน	51	104	245	400		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะใน

การเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวทั้งครอบครัว ร้อยละ 51.3 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 74.5

1.3 ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_0 : ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_1 : ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

ตาราง 39 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	อนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ					
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
ศึกษาหาความรู้						
จำนวน	1	2	21	24		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	2.0%	1.9%	8.6%	6.0%		
พักผ่อน						
จำนวน	44	63	173	280	32.38*	0.00
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	86.3%	60.6%	70.6%	70.0%		
สัมผัสธรรมชาติ						
จำนวน	6	23	40	69		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	11.8%	22.1%	16.3%	17.3%		

ตาราง 39 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการวางแผนการจัดการและ อนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ			รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
	ออกกำลังกาย					
จำนวน	0	1	2	3		
% ด้านการวางแผนการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	0.0%	1.0%	0.8%	0.8%		
ผจญภัย						
จำนวน	0	13	9	22		
% ด้านการวางแผนการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	0.0%	12.5%	3.7%	5.5%		
แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์						
จำนวน	0	2	0	2		
% ด้านการวางแผนการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	0.0%	1.9%	0.0%	0.5%		
รวม	51	104	245	400		
จำนวน	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		
% ด้านการวางแผนการจัดการ และอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	51	104	245	400		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่ผู้มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ร้อยละ 70.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 86.3

1.4 ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_0 : ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_1 : ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

ตาราง 40 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	อุทยานแห่งชาติ					
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
บ้านพักของอุทยาน						
จำนวน	27	33	117	177		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	52.9%	31.7%	47.8%	44.3%		
เดย์แคมป์						
จำนวน	24	71	128	223		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	47.1%	68.3%	52.2%	55.8%	9.39*	0.01
รวม						
จำนวน	51	104	245	400		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พัก

รูปแบบใด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคดีด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่พักรูปแบบเต็นท์ ร้อยละ 55.8 ซึ่งมีทศนคดีด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 68.3

1.5 ทศนคดีด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_0 : ทศนคดีด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_1 : ทศนคดีด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

ตาราง 41 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคดีด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
ความไม่สะดวกในการเดินทาง						
จำนวน	30	55	123	208		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	58.8%	52.9%	50.2%	52.0%		
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว					7.21	0.52
จำนวน	3	12	36	51		
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	5.9%	11.5%	14.7%	12.8%		
การจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการท่องเที่ยว						
จำนวน	4	8	21	33		

ตาราง 41 (ต่อ)

คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของ	ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยาน	รวม	Chi-	Sig.
--------------------------	---	-----	------	------

การท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	แห่งชาติ			Square (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด	
การจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการท่องเที่ยว				
จำนวน	4	8	21	33
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	7.8%	7.7%	8.6%	8.3%
ความปลอดภัยของรูปแบบกิจกรรม				
จำนวน	14	23	51	88
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	27.5%	22.1%	20.8%	22.0%
ค่าใช้จ่ายสูง				
จำนวน	0	6	14	20
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	0.0%	5.8%	5.7%	5.0%
รวม				
จำนวน	51	104	245	400
% ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

2.1 ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_0 : ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_1 : ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

ตาราง 42 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
เดินทางคนเดียว						
จำนวน	0	4	8	12		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	0.0%	4.4%	2.8%	3.0%		
2-4 คน						
จำนวน	8	26	83	117		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	38.1%	28.9%	28.7%	29.3%		
5-7 คน						
จำนวน	5	27	108	140	4.59	0.60
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	23.8%	30.0%	37.4%	35.0%		
8-10 คน						
จำนวน	8	33	90	131		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	38.1%	36.7%	31.1%	32.8%		
รวม						
จำนวน	21	90	289	400		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติ

ฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

2.2 ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 43 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
เดินทางโดยลำพัง						
จำนวน	0	2	4	6		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	0.0%	2.2%	1.4%	1.5%		
ครอบครัว						
จำนวน	8	48	149	205		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	38.1%	53.3%	51.6%	51.3%	2.55	0.64
กลุ่มเพื่อน						
จำนวน	13	40	136	189		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	61.9%	44.4%	47.1%	47.3%		
รวม						
จำนวน	21	90	289	400		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับ

สมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่าทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

2.3 ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_0 : ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_1 : ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

ตาราง 44 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
ศึกษาหาความรู้						
จำนวน	1	4	19	24		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	4.8%	4.4%	6.6%	6.0%		
พักผ่อน						
จำนวน	13	61	206	280		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	61.9%	67.8%	71.3%	70.0%		
สัมผัสธรรมชาติ						
จำนวน	5	14	50	69		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	23.8%	15.6%	17.3%	17.3%		
ออกกำลังกาย						
จำนวน	0	1	2	3		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	0.0%	1.1%	0.7%	0.8%		
					122.5	0.27

ตาราง 44 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ			รวม	Chi-	Sig.
---	-----------------------------	--	--	-----	------	------

	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด	Square (2-sided)
ผจญภัย				
จำนวน	2	8	12	22
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	9.5%	8.9%	4.2%	5.5%
แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์				
จำนวน	0	2	0	2
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	0.0%	2.2%	0.0%	0.5%
รวม				
จำนวน	21	90	289	400
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

2.4 ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_0 : ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_1 : ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

ตาราง 45 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้ สถานที่พักรูปแบบใด	ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
บ้านพักของอุทยาน						
จำนวน	10	33	134	177		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	47.6%	36.7%	46.4%	44.3%		
เต็นท์						
จำนวน	11	57	155	223	2.72	0.26
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	52.4%	63.3%	53.6%	55.8%		
รวม						
จำนวน	21	90	289	400		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

2.5 ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_0 : ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_1 : ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

ตาราง 46 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยว อุทยานมากที่สุด	ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
ความไม่สะดวกในการเดินทาง						
จำนวน	11	56	141	208		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	52.4%	62.2%	48.8%	52.0%		
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว						
จำนวน	6	7	38	51		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	28.6%	7.8%	13.1%	12.8%	25.28*	0.00
การจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการท่องเที่ยว						
จำนวน	2	13	18	33		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	9.5%	14.4%	6.2%	8.3%		
ความปลอดภัยของรูปแบบกิจกรรม						
จำนวน	2	9	77	88		
ค่าใช้จ่ายสูง						
จำนวน	0	5	15	20		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	0.0%	5.6%	5.2%	5.0%		
รวม						
จำนวน	21	90	289	400		
% ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่คิดว่าอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด คือ ความไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 52.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 62.2

3.1 ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณและ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_0 : ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณและ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_1 : ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณและ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

ตาราง 47 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมการจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก				รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ความสะดวก						
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
เดินทางคนเดียว							
จำนวน	0	0	6	6	12		
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	0.0%	4.1%	2.7%	3.0%		
2-4 คน							
จำนวน	0	15	43	59	117	23.16*	0.01
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	60.0%	29.1%	26.1%	29.3%		
5-7 คน							
จำนวน	0	8	41	91	140		
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	32.0%	27.7%	40.3%	35.0%		

ตาราง 47 (ต่อ)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	สะดวก			

	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด	
8-10 คน					
จำนวน	1	2	58	70	131
% ด้านการวางผังบริเวณ และ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	8.0%	39.2%	31.0%	32.8%
รวม					
จำนวน	1	25	148	226	400
% ด้านการวางผังบริเวณ และ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่สมาชิกที่ร่วมเดินทางมาระหว่าง 5-7 คน ร้อยละ 35.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 40.3

3.2 ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 48 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทาง ท่องเที่ยว	ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก				รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยปาน กลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
เดินทางโดยลำพัง							
จำนวน	0	0	2	4	6		
% ด้านการวางผัง บริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวย ความสะดวก	0.0%	0.0%	1.4%	1.8%	1.5%		
ครอบครัว							
จำนวน	1	21	69	114	205		
% ด้านการวางผัง บริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวย ความสะดวก	100.0%	84.0%	46.6%	50.4%	51.3%		
						13.23*	0.04
กลุ่มเพื่อน							
จำนวน	0	4	77	108	189		
% ด้านการวางผัง บริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวย ความสะดวก	0.0%	16.0%	52.0%	47.8%	47.3%		
รวม							
จำนวน	1	25	148	226	400		
% ด้านการวางผัง บริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวย ความสะดวก	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวทั้งครอบครัว ร้อยละ 51.3 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 100.0

3.3 ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_0 : ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_1 : ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

ตาราง 49 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก				รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ความสะดวก						
	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
ศึกษาหาความรู้							
จำนวน	0	0	7	17	24		
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	0.0%	4.7%	7.5%	6.0%		
ความสะดวก							
พักผ่อน							
จำนวน	1	19	104	156	280		
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	76.0%	70.3%	69.0%	70.0%	13.93	0.53
สัมผัสธรรมชาติ							
จำนวน	0	6	21	42	69		
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	24.0%	14.2%	18.6%	17.3%		

ตาราง 49 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
---	---	-----	------------	----------------

	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด	
ผจญภัย					
จำนวน	0	0	13	9	22
% ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	0.0%	8.8%	4.0%	5.5%
ความสะดวก					
แลกเปลี่ยนและถ่ายถอดประสบการณ์					
จำนวน	0	0	2	0	2
% ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	0.0%	1.4%	0.0%	0.5%
ความสะดวก					
รวม					
จำนวน	1	25	148	226	400
% ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
ความสะดวก					

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

3.4 ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_0 : ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_1 : ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

ตาราง 50 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้ สถานที่พักรูปแบบใด	ด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่ง อำนวยความสะดวก				รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย น้อย		เห็นด้วย ปานกลาง				
	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ที่สุด					
บ้านพักของอุทยาน							
จำนวน	0	11	63	103	177		
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	44.0%	42.6%	45.6%	44.3%		
เด็นท์							
จำนวน	1	14	85	123	223	1.13	0.77
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	56.0%	57.4%	54.4%	55.8%		
รวม							
จำนวน	1	25	148	226	400		
% ด้านการวางแผนบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 110 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

3.5 ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_0 : ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_1 : ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

ตาราง 51 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการวางแผนบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยาน มากที่สุด	ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก				รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	สะดวก						
	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
ความไม่สะดวกในการเดินทาง							
จำนวน	1	17	77	113	208		
% ด้านการวางผังบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	68.0%	52.0%	50.0%	52.0%		
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว							
จำนวน	0	0	18	33	51		
% ด้านการวางผังบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	0.0%	12.2%	14.6%	12.8%		
การจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการท่องเที่ยว							
จำนวน	0	5	17	11	33		
% ด้านการวางผังบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	20.0%	11.5%	4.9%	8.3%		
						19.42	0.08
ความปลอดภัยของรูปแบบกิจกรรม							
จำนวน	0	3	30	55	88		
% ด้านการวางผังบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	12.0%	20.3%	24.3%	22.0%		
ค่าใช้จ่ายสูง							
จำนวน	0	0	6	14	20		
% ด้านการวางผังบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	0.0%	0.0%	4.1%	6.2%	5.0%		
รวม							
จำนวน	1	25	148	226	400		
% ด้านการวางผังบริเวณ และการ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) > 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า

ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

4.1 ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_0 : ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_1 : ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

ตาราง 52 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
เดินทางคนเดียว						
จำนวน	0	6	6	12		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	0.0%	4.9%	2.3%	3.0%		
2-4 คน						
จำนวน	8	38	71	117	7.21	0.30
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	38.1%	31.1%	27.6%	29.3%		
5-7 คน						
จำนวน	6	34	100	140		

ตาราง 52 (ต่อ)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	รวม	Chi-	Sig.
--	---------------------------------------	-----	------	------

	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด	Square	(2-sided)
รวม					
จำนวน	21	122	257	400	
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 52 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

4.2 ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 53 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย			
	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด			
เดินทางโดยลำพัง						
จำนวน	0	2	4	6		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	0.0%	1.6%	1.6%	1.5%		
ครอบครัว						
จำนวน	7	66	132	205		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	33.3%	54.1%	51.4%	51.3%		
					3.75	0.44
กลุ่มเพื่อน						
จำนวน	14	54	121	189		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	66.7%	44.3%	47.1%	47.3%		
รวม						
จำนวน	21	122	257	400		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

4.3 ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_0 : ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_1 : ทักษะคิดด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

ตาราง 54 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว ครั้งนี้	ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มากที่สุด			
ศึกษาหาความรู้						
จำนวน	0	7	17	24		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	0.0%	5.7%	6.6%	6.0%		
พักผ่อน						
จำนวน	15	76	189	280		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	71.4%	62.3%	73.5%	70.0%		
สัมผัสธรรมชาติ					12.95	0.23
จำนวน	4	26	39	69		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	19.0%	21.3%	15.2%	17.3%		
ออกกำลังกาย						
จำนวน	0	1	2	3		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	0.0%	0.8%	0.8%	0.8%		

ตาราง 54 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว ครั้งนี้	ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย			
	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ผจญภัย						
จำนวน	2	10	10	22		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	9.5%	8.2%	3.9%	5.5%		
แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์						
จำนวน	0	2	0	2		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	0.0%	1.6%	0.0%	0.5%		
รวม						
จำนวน	21	122	257	400		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/ นักท่องเที่ยว	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

4.4 ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_0 : ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_1 : ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

ตาราง 55 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
	บ้านพักของอุทยาน					
จำนวน	12	39	126	177		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	57.1%	32.0%	49.0%	44.3%		
เต็นท์						
จำนวน	9	83	131	223	11.25*	0.00
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	42.9%	68.0%	51.0%	55.8%		
รวม						
จำนวน	21	122	257	400		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่พักรูปแบบเต็นท์ ร้อยละ 55.8 ซึ่งมีทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 68.0

4.5 ทศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_0 : ทศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_1 : ทศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

ตาราง 56 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด	ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
ความไม่สะดวกในการเดินทาง						
จำนวน	10	69	129	208		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	47.6%	56.6%	50.2%	52.0%		
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว						
จำนวน	6	15	30	51		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	28.6%	12.3%	11.7%	12.8%	25.54*	0.00
การจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการท่องเที่ยว						
จำนวน	3	17	13	33		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	14.3%	13.9%	5.1%	8.3%		
ความปลอดภัยของรูปแบบกิจกรรม						
จำนวน	2	15	71	88		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	9.5%	12.3%	27.6%	22.0%		
ค่าใช้จ่ายสูง						
จำนวน	0	6	14	20		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	0.0%	4.9%	5.4%	5.0%		
รวม						
จำนวน	21	122	257	400		
% ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทักษะคดีด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่คิดว่าอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด คือ ความไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 52.0 ซึ่งมีทักษะคดีด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 56.6

5.1 ทักษะคดีด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_0 : ทักษะคดีด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

H_1 : ทักษะคดีด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

ตาราง 57 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคดีด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)

จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน)	ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
	เดินทางคนเดียว					
จำนวน	0	4	8	12		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	0.0%	3.8%	2.9%	3.0%		
2-4 คน						
จำนวน	10	32	75	117		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	50.0%	30.8%	27.2%	29.3%		
5-7 คน						
จำนวน	2	28	110	140	13.62*	0.03
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	10.0%	26.9%	39.9%	35.0%		
8-10 คน						
จำนวน	8	40	83	131		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	40.0%	38.5%	30.1%	32.8%		
รวม						
จำนวน	20	104	276	400		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่สมาชิกร่วมเดินทางมาระหว่าง 5-7 คน ร้อยละ 35.0 ซึ่งมีทัศนคติ

ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 39.9

5.2 ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_0 : ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

H_1 : ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ตาราง 58 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว	ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชน ท้องถิ่น			รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
	เดินทางโดยลำพัง					
จำนวน	0	0	6	6		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	0.0%	0.0%	2.2%	1.5%		
ครอบครัว						
จำนวน	7	57	141	205		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	35.0%	54.8%	51.1%	51.3%		
กลุ่มเพื่อน					5.43	0.25
จำนวน	13	47	129	189		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	65.0%	45.2%	46.7%	47.3%		
รวม						
จำนวน	20	104	276	400		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided)>0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่าทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว

5.3 ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_0 : ทักษะคิดด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น
ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

H_1 : ทักษะคิดด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น
มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

ตาราง 59 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น			รวม	Chi- Square	Sig. (2- sided)
	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
	ศึกษาหาความรู้					
จำนวน	0	7	17	24		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	0.0%	6.7%	6.2%	6.0%		
พักผ่อน						
จำนวน	16	64	200	280	12.74	0.24
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	80.0%	61.5%	72.5%	70.0%		
สัมผัสธรรมชาติ						
จำนวน	2	24	43	69		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	10.0%	23.1%	15.6%	17.3%		

ตาราง 59 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการเดินทาง ท่องเที่ยวครั้งนี้	ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วยมาก ที่สุด			

ผจญภัย				
จำนวน	2	6	14	22
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	10.0%	5.8%	5.1%	5.5%
แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์				
จำนวน	0	2	0	2
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	0.0%	1.9%	0.0%	0.5%
รวม				
จำนวน	20	104	276	400
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) >0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

5.4 ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_0 : ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

H_1 : ทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

ตาราง 60 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด	ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น			รวม	Chi-Square	Sig. (2-sided)
	ท้องถิ่น					
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
บ้านพักของอุทยาน						
จำนวน	10	35	132	177		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	50.0%	33.7%	47.8%	44.3%		
เต็นท์						
จำนวน	10	69	144	223	6.43*	0.04
% ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	50.0%	66.3%	52.2%	55.8%		
รวม						
จำนวน	20	104	276	400		
% ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่พักแบบเต็นท์ ร้อยละ 55.8

ซึ่งมีทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 66.3

5.5 ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_0 : ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

H_1 : ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

ตาราง 61 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

คิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยว อุทยานมากที่สุด	ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น			รวม	Chi- Square	Sig. (2-sided)
	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย มากที่สุด			
	ความไม่สะดวกในการเดินทาง					

จำนวน	7	60	141	208
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	35.0%	57.7%	51.1%	52.0%
ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว				
จำนวน	8	11	32	51
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	40.0%	10.6%	11.6%	12.8%
การจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการท่องเที่ยว				
จำนวน	3	15	15	33
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	15.0%	14.4%	5.4%	8.3%
ความปลอดภัยของรูปแบบกิจกรรม				
จำนวน	2	12	74	88
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	10.0%	11.5%	26.8%	22.0%
ค่าใช้จ่ายสูง				
จำนวน	0	6	14	20
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	0.0%	5.8%	5.1%	5.0%
รวม				
จำนวน	20	104	276	400
% ด้านการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นกับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด เมื่อใช้สถิติ Chi-Square test (χ^2) ในการทดสอบพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น Sig.(2-sided) <0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่คิดว่าอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด คือ ความไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 52.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 57.7

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจซึ่งในที่นี่ จะดำเนินการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.50 มากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 46.50 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 22.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 52.50 ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 24.25 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 ร้อยละ 25.75

ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ร้อยละ 81.25 โดยมีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ด้วย ระหว่าง 5-7 คน ร้อยละ 35.00 ซึ่งมาท่องเที่ยวในลักษณะครอบครัว ร้อยละ 51.25 มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ร้อยละ 70.00 ส่วนใหญ่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อคนรู้จักแนะนำ ร้อยละ 39.33 ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย 1 วัน ร้อยละ 73.25 ส่วนใหญ่กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานต่ำกว่า 2,500 บาท ร้อยละ 72.00 เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนมกราคม-มีนาคม ร้อยละ 42.00 กลุ่มหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ คือ ครอบครัว ร้อยละ 45.50 ต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบเต็นท์มากที่สุด ร้อยละ 55.75 และคิดว่าความไม่สะดวกในการเดินทางเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด ร้อยละ 52.00

ข้อมูลทัศนคติที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม

จังหวัดแพร่

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ด้านการ

แบ่งพื้นที่การจัดการและด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ อุทยานมีการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณแหล่งธรรมชาติของอุทยานเป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ อุทยานมีการจัดการทรัพยากรสัตว์ป่าในบริเวณแหล่งธรรมชาติของอุทยานเป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอุทยานมีการบำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรที่ดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การจัดการจำนวนของห้องน้ำมีอย่างเพียงพอเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการสถานที่ในการพักผ่อนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และการจัดการสถานที่กางเต็นท์ในพื้นที่อุทยานมีความเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ด้านการวางผังบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สถานที่พักหรือเต็นท์ของนักท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ ห้องน้ำของอุทยานอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และการวางผังพัฒนาเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติมีความเหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ อุทยานมีการจัดการด้านการรักษาความสะอาดและการอนุรักษ์ธรรมชาติโดยให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ อุทยานมีการจัดการด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของนักท่องเที่ยวในการเที่ยวอุทยานได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอุทยานมีการจัดการด้านเวลาเปิด-ปิดทำการอุทยานให้นักท่องเที่ยวเข้าเที่ยวชมได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ อุทยานมีการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ

อุทยานมีการปฏิบัติงานป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอุทยานมีการวางแผนการป้องกันรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

การวิเคราะห์สมมติฐาน

ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อโทรทัศน์ โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ เว็บไซต์ เป็นต้น ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย และการกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อวิทยุ โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ เว็บไซต์ เป็นต้น การกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) การเลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าว

หรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อโบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ คนรู้จักแนะนำ เว็บไซต์ เป็นต้น การกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) การเลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุด กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเรื่องยานพาหนะที่เดินทางมา จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อเว็บไซต์ เป็นต้น ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย การกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) กลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุด หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

เพศ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น

อายุ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความ

ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี, 51-60 ปี มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี

ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส.

อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพทำงานส่วนตัว

รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการวางผังบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ และด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท และยังพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการวางผังบริเวณและการพัฒนา

สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท

ข้อมูลทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่

ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยววัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ และหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่สมาชิกร่วมเดินทางมาระหว่าง 5-7 คน ร้อยละ 35.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.5 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวทั้งครอบครัว ร้อยละ 51.3 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 74.5 โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ร้อยละ 70.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 86.3 และโดยส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่พักรูปแบบเต็นท์ ร้อยละ 55.8 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 68.3 แต่ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

ทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่คิดว่าอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด คือ ความไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 52.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 62.2 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยววัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ และหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด

ทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) และลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่สมาชิกร่วมเดินทางมาระหว่าง 5-7 คน ร้อยละ 35.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 40.3 และโดยส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวทั้งครอบครัว ร้อยละ 51.3 ซึ่งมีทัศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับเห็นด้วยน้อย

ร้อยละ 100.0 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด

ทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่พักรูปแบบเต็นท์ ร้อยละ 55.8 ซึ่งมีทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 68.0 และโดยส่วนใหญ่คิดว่าอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด คือ ความไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 52.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยวในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 56.6 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

ทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยส่วนใหญ่สมาชิกร่วมเดินทางมาระหว่าง 5-7 คน ร้อยละ 35.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 39.9 โดยส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่พักรูปแบบเต็นท์ ร้อยละ 55.8 ซึ่งมีทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 66.3 และโดยส่วนใหญ่คิดว่าอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด คือ ความไม่สะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 52.0 ซึ่งมีทัศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นในระดับเห็นด้วยมาก ร้อยละ 57.7 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่” โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการศึกษา คือ (1) ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย (2) ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับ

ทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังนี้

นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 ส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ โดยมีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ด้วย ระหว่าง 5-7 คน มาท่องเที่ยวในลักษณะครอบครัว มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ส่วนใหญ่ทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อคนรู้จักแนะนำ ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย 1 วัน ส่วนใหญ่กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานต่ำกว่า 2,500 บาท เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนมกราคม-มีนาคม กลุ่มหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ คือ ครอบครัว ต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบเต็นท์มากที่สุด และคิดว่าความไม่สะดวกในการเดินทางเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด ทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด อันดับแรก คือ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการและด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ อันดับแรก คือ อุทยานมีการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในบริเวณแหล่งธรรมชาติของอุทยานเป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ ป้ายอธิบายและให้ความรู้ของอุทยานมีความเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ อันดับแรก คือ การจัดการจำนวนของห้องน้ำอย่างเพียงพอเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ การจัดการเขตกิจกรรมทางน้ำของอุทยานมีความเหมาะสมและการจัดการ เส้นทางศึกษาธรรมชาติของอุทยานนั้นมีความเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านการวางผังบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับแรก คือ สถานที่พักหรือเต็นท์ของนักท่องเที่ยวมีความเหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ ร้านค้าในอุทยานอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านการจัดการผู้มาเยือนนักท่องเที่ยว อันดับแรก คือ อุทยานมีการจัดการด้านการรักษาความสะอาด และการอนุรักษ์ธรรมชาติโดยให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามอย่างเหมาะสม

อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ อุทยานมีระบบการจัดการเปิดปิดอุทยาน ในบางฤดูกาลที่ไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยวได้เหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อันดับแรก คือ อุทยานมีการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ อุทยานมีการปฏิบัติงานคุ้มครองสัตว์ป่าในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนสถานภาพส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ พบว่า ยานพาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้, การทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานจากสื่อใด เช่น โทรทัศน์ วิทยุ โบรชัวร์/แผ่นพับ/แผ่นปลิว/โปสเตอร์ คนรู้จักแนะนำ และเว็บไซต์ เป็นต้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน), ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว และการกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอุทยานประมาณ (บาท) ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เลือกเดินทางท่องเที่ยวอุทยานช่วงประมาณเดือนใดมากที่สุดและคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติโดยเฉลี่ย ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล อายุ และรายได้ต่อเดือน และกลุ่มหรือบุคคลใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติมากที่สุดและหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในด้านข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ พบว่า เพศ ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกันในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น อายุและระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกันในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุตั้งแต่

61 ปีขึ้นไป มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี, 51-60 ปี มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว และด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกันในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพทำงานส่วนตัว และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลกับทัศนคติการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย แตกต่างกันในด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการวางผังบริเวณและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ และด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท และยังพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับทัศนคติ เกี่ยวกับ ด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มากกว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทัศนคติด้านการวางแผนการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ และหากต้องการนอนที่อุทยาน

จะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทศนคติด้านการแบ่งพื้นที่การจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทศนคติด้านการวางผังบริเวณ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) และลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทศนคติด้านการจัดการผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทศนคติด้านการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง (รวมทั้งตัวท่าน) หากต้องการนอนที่อุทยานจะเลือกใช้สถานที่พักรูปแบบใด และคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยวอุทยานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ควรสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ เช่นมีวิทยากรผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ มาให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว

จัดทำ โครงการประชาสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในด้านนี้ให้กับนักท่องเที่ยวในกลุ่มเป้าหมายให้ดียิ่งขึ้น

จากด้านทศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการและอนุรักษ์ธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติแม่ยมจากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวที่มีข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันมีผลต่อทศนคติต่อการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยมแตกต่างกันในบางเรื่อง เพื่อการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องอย่างเหมาะสมในการท่องเที่ยวเพื่อช่วยลดผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีของการท่องเที่ยว ในส่วนของเจ้าหน้าที่ควรมีส่วนในการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดจิตสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเช่น กรมอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ ควรมีการวางแผนและจัดทำนโยบายที่สามารถควบคุมและเป็นการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายจึงจะประสบความสำเร็จ ดังนั้นทุกฝ่ายจึงควรมีส่วนร่วมในการจัดการและอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ ซึ่งจะส่งผลในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
2. ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติแม่ยม จังหวัดแพร่ ระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยกับต่างชาติ
3. ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติต่อการจัดการและการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดอื่นๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

บรรณานุกรม

- กฤษฎา สุภาพไพบุลย์ (2542). การมีส่วนร่วมของราษฎรในการจัดการอุทยานแห่งชาติ
ภูกระดึง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ.
กรุงเทพฯ: กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กำไร โพธิ์ทอง (2550). ทศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร,
พิษณุโลก
- ชีวิภาพ ชีวธรรม. (2541). การประเมินและปรับปรุงคุณภาพของเส้นทางศึกษาธรรมชาติ
ด้วยตนเองอ่างกา อุทยานแห่งชาติอินทนนท์. วิทยานิพนธ์ วท.ม.,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ณัฐณีย์ ทวีผล (2546). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนป่าเมี่ยง:
กรณีศึกษา บ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว กิ่งอำเภอแม่ฮอน จังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศุลย์ ทรงไต้. (2549). การพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติเขาพระเจดีย์บริเวณของพื้นที่
สวนสัตว์เปิดเขาเขียว จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร, กรุงเทพฯ.
- นิรมล ดวงใจ (2547). การพัฒนาเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติด้วยตนเองณ สถานีพัฒนา
และส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาเขียวจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม.,
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.
- ปาริฉัตร วงศ์พานิช. (2546). การจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนกรณีศึกษาป่าชุมชนเขาหัวช้าง ตำบลตะโหมด
อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,
สงขลา.
- โจจนา โนนศรีชัย (2548). การตลาดเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ
ภูกระดึง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วิโรจน์ ทองอินทร์. (2546). การกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสำหรับ
สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาท่าเพชร จังหวัดสุราษฎร์ธานี.
วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สมฤทัย เสงส์ธนกุล (2547). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่ม
คนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ วท.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สฤษฎ์ แสงอรัญญา (2541). **ศักยภาพและแนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อ
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา**.
วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สุขชี คำนวนณศิลป์ (2550). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอุทยาน
แห่งชาติได้ร่มเย็นอำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.,
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ภูเก็ต.

สุขชัย หรดี (2547). **การมีส่วนร่วมของราษฎรในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
อำเภอกะลาตา จังหวัดกระบี่**. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
กรุงเทพฯ.

สุดารัตน์ นาคประกอบ (2546). **แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอุทยาน
แห่งชาติป่าหินงามเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดชัยภูมิ**. วิทยานิพนธ์
วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อนันต์ศักดิ์ รุณทอง (2546). **ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของราษฎรที่อยู่อาศัย
ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ยมตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่**.
วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	สิทธิกร โนรินทร์
วัน เดือน ปี เกิด	13 พฤศจิกายน 2525
ที่อยู่ปัจจุบัน	153 หมู่ 9 ตำบลร้องเข็ม อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2552	โรงแรมแอดมิรัลสวีท (Admiral Suite) 38, 38/14 ซอย 22 ถ.สุขุมวิท, คลองเตย, เขตคลองเตย, กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	โรงแรมมิลเลนเนียมฮิลตัน (Millennium Hilton Bangkok) 123 ถนนเจริญนคร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2549	โรงแรมแอมบาสซาเดอร์กรุงเทพ (Ambassador Bangkok) 171 ซอย 11-13 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	ป.วค. (การศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2548	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษธุรกิจ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

